

PYŠELSKÉ LISTY

ČTVRTLETNÍK MĚSTSKÉHO ÚRADU V PYŠELÍCH

Č. 138. ŘÍJEN–PROSINEC 2020

SLOVO MÍSTOSTAROSTKY

Milé sousedky, milí sousedé, advent, vánoce, konec roku a příchod toho nového, to je období, kdy v sobě hledáme to dobré a v čase zastavení si užíváme pocit bezpečí, sounáležitosti a lásky. V sobě a ve svých domovech vytváříme sváteční atmosféru, která se rok co rok vrací díky zachování tradic.

Naši bytostnou potřebou je alespoň nějaká míra jistoty a záruk, že naše nejbližší okolí a náš život bude i nadále v pořádku. Doba, ve které žijeme, je dobou vzrůstající nejistoty. Lidé jsou si stále méně jistí čemu a komu věřit. V blízké budoucnosti to vůbec nebudeme mít jednoduché. Je třeba se připravit, že náš život může být ještě daleko složitější a komplikovanější než na co jsme zvyklí.

Naše malá pyšelská komunita mne však naplňuje nadějí, že se obtížemi a nástrahami světa společnými silami vyrovnáme. Jak bude vypadat svět za sto let, věru nevím. Nevím ani, jak bude za pět let. Ale jak budou i za sto let vypadat Pyšely, to si troufnu odhadnout. Věřím, že to bude pořád malé město, které je pohodlné pro život, kde lidé drží pohromadě a dokažou si vzájemně pomoci. Věřím, že na náměstí bude v adventu vždycky svítit strom jako symbol naděje. A až to půjde, budou se u něj Pyšeláci zase setkávat. U svařáku a sousedského popovídání.

I když je doba zvláštní, těším se na další dny, týdny a roky v Pyšelích. Do roku 2021 přeji pevné zdraví, klidnou mysl a úsměv nejen na tváři.

Dana Drábová
místostarostka

Zaměstnanci MěÚ Pyšely a členové redakce Pyšelských listů děkují všem občanům Zaječic, Kovářovic, Borové Lhoty, Nové Vsi a Pyšel za přízeň, trpělivost, odvahu a solidaritu v uplynulém roce 2020.

Kéž je pro nás rok 2021 už jenom lepší.

Veselé Vánoce a šťastný nový rok 2021!

Co se nám letos povedlo

- otevřeli jsme nové ordinace lékařů na náměstí
- máme novou ředitelku ZŠ
- udělali jsme novou střechu na obecním domě
- zrekonstruovali jsme byt v obecním domě pro učitele
- otevřeli jsme nové dětské hřiště pro malé děti u rybníka Prádlo, i díky vašim darům
- začali jsme s rekonstrukcí bytu ve školce
- v budově hasičárny jsme vyměnili okna a v zasedačce vyměnili podlahu; práci vesměs oddřeli členové hasičů, město uhradilo materiál
- ve třech ulicích je nový povrch
- koupili jsme pozemek pod seníkem v Zaječicích
- vyjednali jsme převod pozemků pod hřbitovem do vlastnictví města

- začali jsme s rekonstrukcí bývalého obchodního střediska na novou školku
- z fotek občanů jsme udělali kalendář na rok 2021

Co máme rozpracováno:

- zadali jsme studii víceúčelového sportoviště na pozemku pod Sokolovnou
- je požádáno o dotaci na opravu dalších dvou ulic
- je požádáno o dotaci na intenzifikaci ČOV
- připravujeme rekonstrukci dvou podkrovních bytů v obecním domě
- projekt přivaděče pitné vody ze Želivky stále pokračuje
- pokud finance dovolí, opravíme střechu na budově hasičské zbrojnice

- ve škole připravujeme i venkovní učebnu na terase
- je připraven projekt na revitalizaci návesního rybníka v Zaječicích
- opravíme zdi na hřbitově a osadíme kovaná vrata
- budeme řešit nový strategický plán rozvoje města Pyšely na další roky

Byl to zvláštní rok. Chci vám všem poděkovat za vstřícnost, podporu a ochotu pomoci jeden druhému. Bez toho bychom to nezvládli. Věřím, že si to příští rok vynahradíme. Za celé zastupitelstvo a městský úřad vám všem přeji krásné klidné svátky a nový rok.

Štěpánka Bednářová, starostka

Ze zápisů zastupitelstva:

Plné znění zápisů zastupitelstva je na stránkách města.

19. 10. 2020

- schválena smlouva pro Technický dozor investora na přestavbu bývalého obchodního střediska na mateřskou školu
- schválena smlouva pro koordinátora BOZP na přestavbu bývalého obchodního střediska na mateřskou školu

- schválena smlouva pro Autorský dozor na přestavbu bývalého obchodního střediska na mateřskou školu
- schválen dodatek smlouvy s firmou Marius Pedersen na svoz odpadu pro rok 2021
- schválen prodej pozemku 1301/3 v katastru Pyšely fyzické osobě (kousek zahrady)
- schválení přijetí daru od osoby právnické v katastru Pyšely, pozemek č. 844/39 (kousek cesty)

- schválen nový dokument pro likvidaci firmy Příprava staveb Pyšely, s.r.o., kde je město 100% společníkem (dokončení likvidace z roku 2008)
- revokace původního ustanovení o likvidaci z prosince 2019 a přijetí nového – likvidace firmy Příprava staveb Pyšely, s.r.o.
- pověření finančního výboru provedením kontroly účetnictví a plnění rozpočtu města Pyšely

7. 12. 2020

- schválena úprava č. 3 rozpočtu města na rok 2020
- schválen vyrovnaný rozpočet města na rok 2021, s příjmy ve výši 142 711 tis. Kč a výdaji ve stejné výši
- schválen střednědobý výhled rozpočtu příjmů a výdajů města na roky 2022–2024
- schválena Smlouva o úvěru od České spořitelny ve výši 47 mil. Kč na financování přestavby bývalého obchodního centra na mateřskou školu; úvěr bude splacen z přiznané dotace IROP ve výši cca 43 mil Kč, zbývající část bude splácena do roku 2027

PROVOZNÍ DOBA MĚSTSKÉHO ÚŘADU O VÁNOCÍCH

Pondělí	21. 12.	8:00 – 12:00	13:00 – 17:00
Úterý	22. 12.	8:00 – 12:00	13:00 – 14:30
Středa	23. 12.	ZAVŘENO	
Pátek	25. 12.		
Pondělí	28. 12.	8:00 – 12:00	
Úterý	29. 12.	8:00 – 12:00	
Středa	30. 12.	8:00 – 12:00	
Čtvrtek	31. 12.	ZAVŘENO	

PYŠELY

- revokace usnesení z června 2020; město zůstane členem Dobrovolného svazku obcí BENEBUS
- schválena veřejnoprávní smlouva s městem Benešov o obecní policii, která nám umožní osadit první pokutový radar
- schválení smlouvy o smlouvě budoucí kupní s právnickou osobou, díky které právnická osoba na vlastní náklad provede rekonstrukci ulice V Rákosí v Zaječicích
- schválení veřejnoprávní smlouvy s MAS Posázaví, o.p.s.
- schválení zapojení města do pilotního programu Policie ČR, kdy bude možné na městském úřadě videohovorem podat oznámení na policii
- schválení přijetí daru od osoby fyzické v katastru Pyšely – pozemky č. 41, 161/2, 698/200, 830 a 899/15
- schválena jednotná výše ceny vodného a stočného pro rok 2021: vodné je 41,04 Kč/m³ (vč. DPH) a stočné je 47,44 Kč/m³ (vč. DPH); cena zůstává stejná jako v roce 2020
- schváleny „Zásady pro tvorbu a čerpání fondu obnovy infrastruktury vodovodu a kanalizace města Pyšely“

POPLATKY V ROCE 2021

Od 18.1.2021 bude možné platit veškeré poplatky na pokladně MěÚ nebo převodem na účet. Chcete-li změnit obsah nádob, musíte vyplnit a zaslat nám nové prohlášení o odpadech do 15.1.2021, naleznete jej na webu města Pyšely.

POPLATEK ZA KOMUNÁLNÍ ODPAD

č.ú.: 50032-320111359/0800

v.s.: na vyžádání emailem

Při platbě převodem je třeba si na pokladně MěÚ vyzvednout známky na popelnice. Platnost stávajících známek je do konce února 2021.

POPLATKY PSI

č.ú.: 320111359/0800

v.s.: na vyžádání emailem

1. pes	300,-Kč
2. a další pes	450,-Kč
Důchodci:	
1.pes	150,-Kč
2. a další pes	200,-Kč

POPLATKY HŘBITOV

č.ú.: 320111359/0800

v.s.: na vyžádání emailem

Služby 250,-Kč/rok
Končí-li vám desetiletá nájemní smlouva, bude vám zaslána nová.

Městská knihovna Pyšely – čtenářské poplatky v roce 2021

Dospělí 70,- Kč

Senioři 50,- Kč

Děti do 15 let a studenti 30,- Kč

Ztráta knihy: cena knihy + 100,- Kč

Poplatky se platí od ledna 2021.

Od nového roku 2021 budou zpoplatněny upomínky:

Sankční poplatky:

1. upomínka 20,- Kč

2. upomínka 40,- Kč

3. upomínka 100,- Kč

4. upomínka 200,- Kč

Výpůjční lhůta je 1 měsíc. Pokud čtenář nestihne knihu v daném termínu přečíst, může si výpůjčku prodloužit. Napsat na email infocentrum@pysely.cz nebo na tel. č. 725 851 866

A co je nového v knihovně?

Spousta nových titulů jak pro dospělé, tak pro děti. Malá ochutnávka:

Království – Nesbo Jo

Zrcadlový muž – Kepler Lars

Dilema – Paris B.A.

Řetěz – McKinty Adrian

Křišťálový klíč I.,II.,III., - Vondruška

Vlastimil

Republika – Padevět Jiří

Být sama sebou – Vieweghová Veronika

Hotýlek na Islandu – Caplinová Julie

Kde zpívají raci – Owensová Dalia

Nečíst – Krobot Miroslav

Mizející dívky – Reganová Lisa

Chlapec z lesů – Coben Harlan

Aristokratka u královského dvora – Boček Evžen

Ček Evžen

Houslový klíč – Maléřová Zuzana

Ti druzí – Tudor C.J.

Klikatá cesta – Freeman Brian

V bílém plášti – Petra Soukupová, Ale-na Mornštajnová a další

A pro děti a dospívající mládež máme tyto novinky:

42 dnů – Edgarová Silene

Ledová obluda – Walliams David

Kluk ze ZOO – Thompsonová Sophie

Co když jsme to my – Albertalli Becky

Holka na suchu – Silvermanová Laura

Parkurista – Dolejšová Eva

Vilma běží o závod – Pažoutová Naďa

Viktor a záhadná teta Bobina – Jurková Pavlína

Spočítej hvězdy – Lowryová Lois

Počítačový piráti – Brezina Thomas

Ztřeštěný dům na stromě 65 pater –

Griffiths Andy

Seznam knih naleznete na www.pysely.cz/volny-cas/knihovna/seznam-knih/.

Těším se na Vaši návštěvu a přeji Vám všem jen to dobré.

Mirka Kocourková

Oprava kanalizace

Od začátku tohoto roku probíhá postupný monitoring a okamžitá oprava zjištěných závad a netěsností na kanalizační větvi v Kovářovicích a Zaječicích. Tato oblast je pro nás velice důležitá z důvodu odstranění nátoku balastních vod do přečerpávací stanice Zaječice.

Bylo zmonitorováno 1140 bm a podařilo se nalézt 14 otvorů, netěsností a poškození. Pro zajímavost bylo nalezeno proražení kanalizační trubky roxorem, intenzivní průsak spodní vody mezi Zaječicemi a Kovářovicemi a podobně.

Celkem nás tyto opravy letos stály 255 941 Kč. Pro představu naše celá kanalizační síť měří 29 906 m.

V tomto případě se jedná o opravy, které nejsou vidět, ale jsou velice důležité.

Jan Kostrhoun

Přibyly nám nově opravené silnice

Od konce října až do půlky listopadu probíhaly u nás v Pyšelicích tři rekonstrukce komunikací. Podařilo se nám nově vyasfaltovat 85 m úzké silnice Pod Loretou. V této lokalitě nám při každém přívalovém dešti zaplavoval štěrk a kamení Husovu ulici. Opravou jejího povrchu jsme se tohoto problému snad již zbavili.

V souběžné ulici s Nádražní – K Pivovaru se vyasfaltovalo 156,6 m o šíři 3 m a s okolním vsakovacím pásem.

V Zaječicích se podařilo zpevnit a opravit povrch v ulici K Dubu v délce 293m. Tato silnice byla vždy po deštích vyplavována a díky této opravě se situace radikálně zlepšila.

Část peněz na tyto opravy jsme získaly ze Středočeského kraje

z Fondu na obnovu venkova. Jednalo se o 1 905 000,- Kč. Již nám zbývá tyto tři ulice zkolaudovat. Doufám, že všem občanům, kteří v těchto ulicích bydlí se zpříjemnil a zkvalitnil přístup a okolí jejich nemovitostí.

Současně v Zaječicích probíhá v těchto dnech rekonstrukce ulic V Rákosí a části ulice Pětihostské. Díky iniciativě soukromého investora se také podaří mít v těchto místech nový asfalt.

Na Borové Lhotě se před zimou podařilo ošetřit nejhůře poškozená místa na cestách formou stříkaného asfaltu a tak během zimy snad nebude docházet k jejich poškození.

Jan Kostrhoun

Termíny vývozů všech nádob do domácností na rok 2021

	komunál	bioodpad	plast 240l	papír 240l
leden	5. 19.	19.	25.	26.
únor	2. 16.	16.	22.	23.
březen	2. 16. 30.	9. 23.	22.	23.
duben	13. 27.	6. 13. 20. 27.	26.	27.
květen	11. 25.	4. 11. 18. 25.	24.	25.
červen	8. 22.	1. 8. 15. 22. 29.	28.	22.
červenec	6. 20.	6. 13. 20. 27.	26.	27.
srpen	3. 17. 31.	3. 10. 17. 24. 31.	23.	24.
září	14. 28.	7. 14. 21. 28.	27.	28.
říjen	12. 26.	5. 12. 19. 26.	25.	26.
listopad	9. 23.	2. 9. 16. 23. 30.	22.	23.
prosinec	7. 21.	7.	27.	28.

plast 240 l vždy v pondělí 1 x měsíčně

papír 240 l vždy v úterý 1 x měsíčně

bioodpad vždy v úterý do 7.12.2021

směsný komunální odpad vždy v úterý 1 x 14 dní

Obecní dům Pyšely Letná č. p. 201

První kroky k realizaci obecního domu byly učiněny již v roce 1938. Byl vypracován projekt s názvem – „Plán na stavbu Nájemního domu pro město Pyšely“. Jednalo se o poměrně velkorysou stavbu s jedním podzemním, dvěma nadzemními patry a ještě velkou půdou. Bohužel se již blížila válka a z tak „velké“ stavby asi nakonec sešlo. Kdy byla budova dokončena, nevím.

Další stopy jsou až z roku 1988, kdy byla zpracována studie s názvem Modernizace č. p. 201 Pyšely firmou Drupos Praha. Ta plánovala ukončit stavbu v roce 1990. Bohužel se tak nestalo. Ano bohužel, protože v této studii bylo zajímavě řešeno podkroví s tím, že by se poměrně zvětšil jeho využitelný prostor. Další snaha o modernizaci prvorepublikové budovy přišla v červnu 1998. Projekt nesl název – Půdní vestavba a rekonstrukce. Tento projekt se již podařilo realizovat a stavba byla zahájena v druhé polovině roku 1998 s plánovaným ukončením 31. 8. 1999. Její rozpočet byl zpracován na 5 461 765,-Kč vč. DPH. Na část této ceny si Město Pyšely vzalo od Hypoteční banky úvěr ve výši 3 315 000,-Kč se splatností 20 let. Tento úvěr byl splacen v roce 2019.

Díky sporům s nájemníky podkrovních bytů byl v roce 2003 vypracován znalecký posudek číslo 1485/62/03 s úkolem popsání a posouzení sádko-kartonové konstrukce a dalších možných vad a nedodělků v rámci vestavby podkroví domu č.p. 201 v ulici Na Letné v obci Pyšely. Tento znalecký posudek Ing. Brabce obsahuje šedesát tři stran textu a mnoho fotografických příloh. V průběhu roku 2019 a 2020 se podařilo městu vyřešit vlastnická práva od jednotlivých bytů a v současné době je celý objekt a všechny byty v něm ve vlastnictví Města Pyšely. Současně byl zhotoven projekt na generální rekonstrukci střechy včetně jejího zateplení.

Obecní dům. Nahoře stav před rekonstrukcí v r. 2019, dole současný stav (25. 11. 2020).

Střešní plášť byl již řadu let v havarijním stavu a díky tomu zatékalo až do spodních bytů. V některých místech byly v asfaltových vlnitých deskách otvory velikosti pěsti, jinde byly zase spoje desek propadlé.

Práce byly zahájeny 7. 9. 2020 demontáží a postupným zateplením střešního pláště. Na střechu byla použita plastová šablona a izolace byla provedena stříkanou izolační pěnou. Během rekonstrukce se díky stavu komínových těles rozhodlo o novém vyzdění čtyř používaných komínů a zrušení čtyř, které nebyly již využívány. V projektu se počítalo s použitím stávajících dřevěných střešních oken Velux. Plánovalo se pouze jejich zateplení. Ale při demontáži bylo zjištěno, že jejich stav je

havarijní (plesnivá a zatékalo do nich). Proto se rozhodlo také o jejich výměně za nová plastová okna ROTO. Společně s opravou střechy se využilo postavené lešení kolem celé budovy k lokálním opravám odloupané fasády. Práce na fasádě jsme provedli vlastními silami. Vše se podařilo dokončit 6.11.2020

Celkové náklady na generální opravu střechy a fasády se vyšplhaly na 1 784 361,-Kč. Ještě nás čeká prověření instalace vody, elektřiny, odpadů a topení ve dvou podkrovních bytech a pak bude možné se pustit do jejich rekonstrukce. Rádi bychom ji zrealizovali v první polovině roku 2021, aby se byty mohly co možná nejdříve pronajmout a využívat.

Jan Kostrhoun

Drobné rady na téma ODPADY

V poslední době jsme řešili drobné nesrovnalosti ohledně nakládání s odpady a tak bych je zde shrnul. Domnívám se, že v tomto období mohou být užitečné.

Plasty

Pokud máme během měsíce více vytríděného plastového odpadu, než se mi vejde do 240 l popelnice, mohu udělat dvě věci. Buď tento přebytečný odpad odvezu na sběrný dvůr, nebo jej uložím do průhledného plastového pytle a v den vývozu jej položím vedle popelnice. Proč průhledný pytel? Aby popeláři při vývozu viděli, co se v tomto pytli nalézá. Stále platí, že do plastu je možné dávat i prázdné obaly od jogurtů, které nejsou vymyté, obaly od mléka a moštů, nápojové hliníkové plechovky.

Papír

Kartóny a velké krabice od elektroniky je možné po jejich složení nechat v den vývozu mimo popelnici s papírem a popeláři jej odvezou. POZOR tyto kartóny nesmí být převázány silným provazem – buď je složit do sebe, svažte slabší šňůrkou nebo je přelepte papírovou páskou.

Oleje a potravinářské tuky

Dávají se na jakoukoliv popelnici v den vývozu v plastové PET lahvi, kterou je nutné uzavřít šroubovacím víčkem, nejraději o objemu 1,5 l. Tato lahev musí být plná. Proč – mnohdy se stává, že je na popelnici poloprázdná nádoba. Popelářský vůz má pouze omezený prostor pro uložení těchto lahví. Pak nastane situace, že při vývozu díky nenaplněným PET lahvím se rychle zaplní tento prostor a na ostatní lahve již nezbude místo. Ty se budou muset nechat na místě do příštího vývozu. Od posádek vozu vím, že v Pyšelicích se tímto způsobem odevzdává poměrně mnoho PET lahví za což všem velice děkuji. Veškerý odevzdaný olej tak nekončí v kanalizaci, to je nesmírně důležité.

Sběrná místa

Odpad, který na tyto místa odvezete patří pouze do nádob, které zde stojí. Žádný odpad nelze ukládat kolem. Nechápu, pokud již jakýkoliv odpad mám naložen v autě, proč jej nedovezu rovnou na sběrný dvůr buď do velkoobjemového odpadu, dřeva nebo tříděného odpadu. V poslední době nám někdo dovezl části interiéru vozidla včetně sedaček k popelnicím na hřbitov. V Za-

ječicích se sběrné místo za seníkem neustále plní pneumatikami, kanystry, drátosklem atd. Jedná se o velký nešvar, který bude nutné řešit dohledem pomocí kamer a pokutou viníkům. Úklid těchto prostor nás všechny stojí zbytečné peníze. Pokud si s některým odpadem nevíte rady, tak nám zavolejte na úřad a my vám poradíme, jak nejlépe postupovat.

Jan Kostrhoun

INZERCE

ÚVT
INTERNET PROVIDER

RYCHLÝ A STABILNÍ INTERNET

Proč si vybrat ÚVT Internet

- ✓ Okamžitá servisní podpora
- ✓ Smlouva bez závazku
- ✓ Neomezená data
- ✓ Individuální nabídky pro firmy

✓ Ceny tarifů od 290,-
✓ Rychlosti až 1000 Mbps

- ✓ Digitální a internetová TV jedině od ÚVT Internet!
- ✓ Chytrá digitální a internetová televize s nahráváním, TV archivem a dalšími funkcemi!
- ✓ Sledujte televizi přes internet a mějte ji k dispozici kdykoliv a kdekoliv

227 023 023
uvtnet.cz

20 LET S VÁMI

Jak to bude s kulturou v roce 2021?

S ohledem na stávající situaci nebyla stanovena pevná data pro společenské akce, na kterých jsme se všichni rádi setkávali a zvykli jsme si na ně jako na samozřejmost – masopust, šibřinky, plesy zájmových organizací nebo pálení čarodějnic. Skutečnost je taková, že nikdo neví, jaká bude epidemiologická situace začátkem příštího roku a která omezení v platnosti budou a která nikoli. Sledujte proto webové stránky města Pyšely www.pysele.cz a úřední desku městského úřadu. Všechny akce, které budou možné uspořádat, budou také náležitě a včas plakátovány. Přejeme vám mnoho sil do dalšího roku.

-red-

Obyvatelé Pyšel a okolí mohou podat oznámení prostřednictvím POL POINTu

Obyvatelé Pyšel na Benešovsku, ale i z blízkého okolí, již nebudou muset v případě potřeby podat oznámení o protiprávním jednání cestovat za policisty na nejbližší obvodní oddělení, ale budou moci využít **systému POL POINT**, který bude zřízen přímo na Městském úřadu v Pyšelích.

POL POINT je nový inovativní projekt Krajského ředitelství policie Středočeského kraje pilotně spuštěný v únoru letošního roku a je novou alternativou poskytování služby občanům, zejména její dostupnosti. **Prostřednictvím POL POINTU lze oznámit jakékoliv protiprávní jednání v záležitostech, které snesou odkladu** a u kterých není nutné – s ohledem na život a zdraví – kontaktovat linku tísňového volání 158.

Jedná se o nový alternativní bezkontaktní způsob komunikace občana s policií, kdy oznamovatel nemusí chodit na policejní oddělení, ale může svou záležitost vyřídit okamžitě – videokonferenčně.

JAK SYSTÉM POL POINT FUNGUJE

Tato nová alternativa komunikace občana s policií – „POL POINT“ (v překladu „policejní bod“), je založena na již vybudované síti videokonferenčního systému. Občan může systém POL POINT využít podle svého uvážení, **nikoliv však v tísni (pokud je ohrožen na zdraví a životě sám, nebo někdo jiný), kdy přednostně platí využití tísňové linky 158.**

Bezpečná kontaktní místa umožňují občanům vytvářet soukromé prostředí k podání oznámení. Mohou jej využít v **případě, že se sami stali obětí trestného činu** a výslech na policejní služebně by považovali za druhotnou újmu, nebo chtějí **podat oznámení o trestném činu**, nebo jiném **protiprávním jednání**, o kterém se dozvěděli, **nebo se stali svědkem události**, pro kterou policejní orgán požaduje vysvětlení. Důvod pro využití kontaktního místa může být pro občana ale i ryze pragmatický, kterým je jeho pohodlí a úspora času, či nedostupnost policejní služebny v daném teritoriu.

V rámci již vybudované infrastruktury jsou zřizována **místa s videokonferenčními jednotkami, která** jsou přímo dostupná občanům na území Středočeského kraje. Současně bylo vytvořeno centrální místo (tzv. *operační místnost*), které je v současné době dostupné každý den od 8.00 do 20.00 hodin. Cílem je nepřetržitý provoz tohoto centrálního místa, obsazené policistami, který je schopen komunikovat s oznamovateli na jakémkoliv terminálu.

Policista může bezodkladně provádět příjem oznámení a tento dokumentovat. Virtuální způsob komunikace umožňuje přijmout oznámení z jakéhokoli místa a přijaté oznámení obratem postoupit příslušnému policejnímu orgánu k dalšímu šetření. **Občan, který oznámení podává, nemusí nic podepisovat**, protože průběh celého výslechu se **nahrává a nahrávka se přikládá ke spisu**. Projekt také snižuje administrativní zátěž policistů v přímém výkonu a naopak zvyšuje jejich operativnost, flexibilitu a ve svém důsledku zrychluje reakce policie na aktuální problém občanů.

PROJEKT NABÍZÍ TŘI ZPŮSOBY KOMUNIKACE

Systém POL POINT je z technického hlediska nadstavbou již zavedené infrastruktury videokonferencí v trestním řízení, která je v praxi středočeských policistů běžně používána. Projekt POL POINT je budován jako soubor třech základních způsobů komunikace podle místa, odkud občan s policistou komunikuje.

POL POINT V ZÁZEMÍ PČR

Prvním způsobem je budování míst, která jsou zřizována jako **bezobslužné místnosti** (*tak jako v současné době v Čechticích*) kam může občan vstoupit a bez jakéhokoliv vlastního zásahu začít komunikovat prostřednictvím umístěného videokonferenčního zařízení s policistou, který videokonferenci ovládá z operační místnosti na krajském ředitelství. Tato zabezpečená místa, s možností nepřetržitého provozu, vznikají jako samostatné místnosti při obvodním oddělení PČR nebo v budovách obecní policie. Terminály umístěné v těchto místnostech jsou napojeny přímo do VPN sítě.

V případě, že se občan dostaví k zabezpečené místnosti, je mu policistou z centrálního místa, po krátké komunikaci prostřednictvím domovního telefonu, umožněn vstup do této místnosti. Bez elektronického odemknutí nelze do místnosti vstoupit. Po vstupu občana do místnosti se policista z operační místnosti připojí na monitor v místnosti a s občanem komunikuje videokonferenčně. Občan nemusí nic ovládat a před zahájením úkonu je poučen a upozorněn na pořizování nahrávky. Za oznamovatelem, který je vpuštěn do takové místnosti, nemůže nikdo další vstoupit, pokud není vstup na dálku policistou umožněn. Naopak občan může kdykoliv místnost opustit. Výhodou tohoto zařízení je technické vybavení, ale i vytvoření „bezpečné zóny“ pro oznamovatele. Tato kontaktní místa byla již založena v obcích Karlštejn, Lysá nad Labem, ve Zruči nad Sázavou a Čechticích. V přípravě je pak **několik dalších míst**.

POL POINT V OBJEKTU OBECNÍHO/MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Druhým způsobem je budování míst, která jsou zřizována jako **místa s částečnou obsluhou**. Tato místa jsou zřizována při obecních úřadech, kde jsou základní funkce systému zajišťovány pověřenými pracovníky obecního, či městského úřadu. **Na těchto úřadech je vytvořena místnost, odkud může občan s policistou nerušeně komunikovat. V případě, že se občan dostaví do místnosti zřízené na obecním/městském úřadu,** je postup obdobný jako u bezobslužné místnosti, jen s tím rozdílem, že pracovníkem příslušného obecního/městského úřadu je ověřena totožnost osoby a zprovozněno videokonferenční zařízení. Provozní doba odpovídá úředním hodinám obecního/městského úřadu. Tato kontaktní místa byla již založena v obcích Přerov nad Labem, Rudná, Sedlec-Prčice a **nyní budu tento nový alternativní způsob komunikace občana s policií zřízen také na Městském úřadu v Pyšelicích**. Předpoklad je zřizování dalších míst na obecních/městských úřadech ve Středočeském kraji a zlepšit tak dostupnost policie pro občana.

SOFTWAREOVÝ KLIENT

Třetím způsobem je možnost komunikace z místa čistě **virtuálního, tedy z vlastního technického zařízení** (pozn. osobní počítač, notebook, tablet, telefon) občana, který se prostřednictvím tzv. **softwarového klienta** (SW klienta) připojí z veřejné sítě zabezpečeným způsobem do VPN sítě. Tohoto způsobu lze využít i v případech, kdy policisté vyjíždějí na tísňové volání, po příjezdu na místo provedou potřebné úkony a v případě, že je potřeba vyslechnout oznamovatele nebo další osoby, předají instrukce o možnosti spojení prostřednictvím videokonference z osobního počítače. Výhodou tohoto způsobu připojení je neomezený prostor, odkud se může občan připojit, třeba z domova, ze zaměstnání nebo i ze zahraničí. Důležitá je dostatečné technické zařízení a dostatečná síla internetového připojení na straně oznamovatele.

Do budoucna lze předpokládat i obdobnou komunikaci občana s dalšími úřady nebo organizacemi, zejména z terminálů umístěných na obecních úřadech. Aktuální informace o nových kontaktních místech POL POINT lze najít na webových stránkách Policie ČR: <https://www.policie.cz/clanek/stredocesky-kraj-pol-point-kontaktni-misto-policie.aspx>

KDE JIŽ POL POINTY FUNGUJÍ

Možnost podat oznámení novým alternativním způsobem – prostřednictvím videokonference – v rámci systému POL POINT, zřízených při obecních či městských úřadech mají již v Přerově nad Labem, Rudné, Sedleci – Prčice a Lánech. V blízké době pak budou moci tuto službu policie využívat také obyvatelé Pyšel. POL POINTY zřízené v zázemí Policie ČR mají již občané v obci Karlštejn, Lysé nad Labem, Zruči nad Sázavou a Čechticích.

mjr. Mgr. Vlasta Suchánková
vedoucí oddělení tisku a prevence
KŘP Středočeského kraje

Adventní setkávání

Letošní advent je poněkud jiný, než na co jsme všichni zvyklí. Nekonají se žádná setkání, není žádný program ani ochutnávky dobrot jako každý rok. Jak všichni víme, vládní nařízení jsou daná. Náměstí se i přesto nazdobilo do svátečního hávu.

Vánoční strom na pyšelské náměstí darovala rodina Kafkova a Fričova z Pyšel a tímto jim velice děkujeme. Pokácení a usazení stromu provedla firma Gazeboo. Vánoční strom a městský úřad nazdobil Aleš Černý a Filip Nakládal. Betlém je z dílny Moniky a Jana Olmrových. Velký adventní věnec nádherně nazdobila paní Věra Pařízková.

Všem moc děkujeme.

*Mirka Kocourková
Kulturní a informační centrum Pyšely*

Potravinová sbírka v Pyšelích

Od 23.11. do 11.12. 2020 se uskutečnila potravinová sbírka. Lidé mohli nakoupené trvanlivé potraviny a drogerii odnést do Infocentra. Sešlo se toho opravdu hodně. Vybrané potraviny a drogerie putovaly prostřednictvím regionálních potravinových bank přímo do odběratelských neziskových organizací, které pomáhají například opuštěným seniorům, matkám samoživitelkám, rodinám v krizi, lidem bez domova či lidem s psychickým a tělesným postižením. Partnerem sbírky je Charita Česká republika, NADĚJE, Armáda spásy a Slezská diakonie.

Děkujeme všem, kdo pomohl, a určitě to není poslední sbírka v Pyšelích.

Město Pyšely

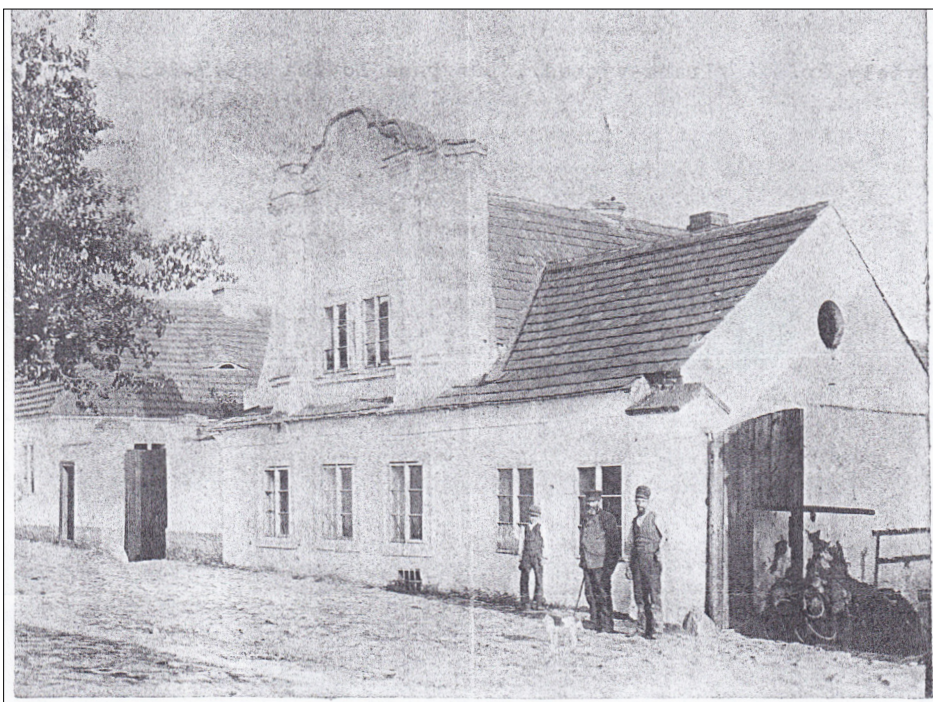
**Pyšelský kalendář 2021 zakoupíte
v Infocentru a v trafice za 30,- Kč.**

Krása historických pyšelských domů

V posledních dvou letech jsme v této rubrice, která mapuje a připomíná historii Pyšel, znovu publikovali články pana ak. sochaře Michala Vitanovského ze série nazvané Zapomenutá krása pyšelských domů. V rozhovorech s panem Vitanovským jsme zjistili, že jistě ještě jeden dům v Pyšelích zaslouží, aby se na něj nezapomnělo, a aby se právě na jeho „přerodu“ demonstrovala možná totální přeměna stavby. Jde o dům číslo 63 v Husově ulici, jehož majitelem je pan Petr Chaura.

Ponejprve výňatek z knihy *Stavební dějiny Pyšel*, autora M. Vitanovského, s. 123: V Zakoutech býval další mimořádný barokní objekt. Už proporce původního domu č. 63 překvapí jistou nevyvážeností. Na poměrně drobnou hmotu přízemí, orientovaného do ulice svou delší stranou, dosedá mohutný barokní štít. Je volutový, vysoce plastický a jeho členění bylo podtrženo i barvou. Voluty podepírá dvojice pilastrů natolik plastických, že se dá skoro mluvit o sloupech. Detaily umožňují datovat průčelí někam k polovině 18. století. Na jediné dochované fotografii vidíme, že plasticita štítu a náročnost

Dům v Pyšelích č.p. 63. Koncem 19. a během 20. století dům Novákových, později zde žila rodina Žabova

jeho kompozice by slušely menší kapli. Dům byl razantně přestavěn v polovině 20. století a štít přitom zanikl.

V Pyšelském muzeu je fotografie z 19. 7. 1893, která nám umožňuje dobový pohled na dům pana Nováka. Také je zde fotografie zarámovaného

obrazu malíře J. Jíši, na obraze můžeme pozorovat nádherně vykreslené detaily domu č. 63.

Z historie domu lze doložit jeho využití jako hostinec, kde se dochovaly sklepy, jednak na sudy s pivem, jednak menší sklep na brambory. Obojí bylo možno do sklepů nakládat zvenku, bývalý otvor na sudy kryje dodnes v chodníku viditelný betonový záklop, podobný otvor je i na brambory ze strany dvora. Ve velkém sklepe na sudy je také nádrž na vodu, schází se tam pět poměrně vydatných pramenů, vtipně svedených do krytých kanálů v původní kamenné podlaze. Kdy hostinec skončil provoz, není známo, ale traduje se, že jej ukončil velký požár.

Další etapou využití domu byla zámečnická dílna, upravená v prostoru bývalé stodoly. Z ní se dochovaly vestavěné ponky, soustruh a vrtačka na pohon plochými řemeny a držák vývěsního štítu zámečnictví upevněný na dobové fotografii ve štítu. Krov má stále původní, z modřínového dřeva.

Po válce stodola sloužila už jen jako skladiště harampádí, ale je v plánu ji opět vyklidit do podoby dobové strojní dílny, včetně pérového bucharu Ajax.

Po setkání s panem Petrem Chaurou se dozvídám, že je potomek rodiny Novákových, prababička byla švadlena a vdala se za pana Jaroslava Žabu. Velká přestavba domu nastala kolem roku 1965, kdy byl jednak v havarijním stavu, jednak díky postupnému zvyšování ulice byla výška podlah už přibližně půl metru pod úrovní terénu a dům byl ex-

trémně vlhký. Jaroslav Žaba strhnul štít domu a na přízemním půdorysu vystavěl pohodlné bydlení v patře. Zanechal ale původní kamenné zdi včetně sklepů a celého dvorního traktu až do výšky cca dvou metrů, někde třeba i omítek včetně vrstev výmalby (takže je vidět kolik centimetrů té barvy bylo!), a tak se historie domu dá lehce vidět.

Poslední rekonstrukcí prošel dům letos. Kromě toho, aby se v něm dalo lépe bydlet, proběhlo ladění do dvacátých let minulého století, což bylo

maximum, kam se šlo bez výrazných úprav domu dostat. Byla vyměněna okna i dveře na dřevěná a s jiným dělením skel, vyměnila se osinkocementová střešní krytina za lehkou plechovou, ale ve tvaru a barvě pálených tašek. Z fasády se odstranilo obložení, to hlavně z důvodu lepšího odvětrání vlhkosti ve zdi. Ze stej-

ného důvodu byly na přízemí použity speciální sanační omítky, štuky i barvy, aby dům mohl lépe dýchat. Až půjdete kolem, schválně si všimněte nerovné omítky přízemní části – je to proto, aby byla co nejtenčí, a tak kopíruje nerovnosti kamenné zdi pod ní.

Vraťme se ještě na chvíli zpět k onomu baroknímu štítu. Jeho hmota je velmi vysoká. Můžeme si položit otázku proč na tomto domku tak obrovský štít? Ve vzpomínkách Dr. Vladimíra Rádl (Pyšely ve XX. století) je psáno: „Dům zámečnicka Nováka měl průčelí jako mistrovskou práci neznámého zedníka z Prahy“. Ve štítu byla dvě okna, která prosvětlovala místnosti ve střeše. Skrýval se tam snad nějaký prostor pro podnikání? A ještě jedna zajímavost. V knize Památnosti městečka Pyšely a okolí od rodáka Františka Václava Pokorného je psáno: „Já, kterýž toto píšu, četl jsem jeden zápis na dům Vác. Růžičky, nyní pod číslem 65, zněl takto: Já níže podepsaný vystavěl jsem domek se zahrádkou v mém městečku Pyšely, dal jsem k němu 12 štrychův polí a louku, prodal jsem ho svému věrnému sloužícímu Vác. Růžičkovi za 70 zl., a on jakožto dobrý hospodář hned k mým rukám složil v hotovosti deset zlatých. Poněvadž on řemeslo řeznické bude dělati, tuto milost jemu uděluju, že: kdykoliv já v Pyšelích v mém zámku bydleti budu, on bude maso do zámecké kuchyně dávati až do vyjití té celé sumy sedmdesáti zlatých. Fr. Ant. hrabě z Hallweilu (asi okolo roku 1708).

Tento výňatek z knihy zde uvádím proto, že uvedené číslo 65 by mohlo odpovídat číslu 63, o kterém zde píši. Možná proto, že dům nechal stavět hrabě Halleweil, zde byl pro krásu vystavěn vysoký barokní štít.

Odpověď nemám, ale ráda jsem zdokumentovala přerod jednoho domu. Děkuji paní Zdence Srnské, ak.sochaři Michalu Vitanovskému a Petru Chaurovi.

PaedDr. Ilona Vaculíková

Sochařské zastavení IV.

Poslední z trojice soch u kostela, která je na dohled z náměstí, je sv. Anna. Jako matka Panny Marie má v křesťanském pantheonu mimořádné postavení, ze kterého se také odvozují její patronace. Je zejména ochránkyní manželských párů, jí jsou adresovány modlitby za šťastný sňatek a za narození dětí. Seznam řemesel, jichž je patronkou je dost dlouhý. Například vedle všeobecně známých mlynářů jsou na něm také dnes už skoro zapomenutí krajkáři. Sv. Anna je také patronkou dvou významných italských měst, Florencie a Neapole.

V galerii křesťanských svatých patří kult sv. Anny mezi nejstarší z těch, které se opírají o biblický příběh. Anna a Jáchym, se živili jako pastýři. Byli svoji už dlouho, ale neměli děti, což je v židovské společnosti stavělo do méněcenné pozice. Protože už nebyli nejmladší, naděje na potomka pomalu mizela a Anna, na rozdíl od svého muže, se s bezdětností smířovala. Jakub však, po intenzivních modlitbách na poušti, přivolal zázrak a jeho žena počala. Otec se sice dočkal narození holčičky, ale brzo nato zemřel. Anna, jejich dceru Marii, budoucí Matku boží, tedy vychovávala sama.

Obliba příběhu sv. Anny se brzy začala spontánně šířit. Církevní dějiny zaznamenávají, že ve východořímské říši tomu tak bylo už od 6. století, u západních křesťanů pak o dvě století později. Anenská legenda se ještě víc prosazovala ve středověku a její kult vyvrcholil v 15. století, kdy nechal papež zapsat sv. Annu do římského kalendáře. Asi o sto let později jiný papež nařídil slavení jejího svátku na 26. červenec, což trvá dodnes. K tomuto dni se váže několik lidových pranostik. Uvedeme jen tu neznámější: „Svatá Anna – chladna zrána“, a někteří čtenáři si jistě dosadí další.

Jako námět pro výtvarné dílo byla sv. Anna oblíbená jak mezi investory, tak mezi umělci, kteří s pomocí tématu chtěli osobně vyjádřit. Snad nejznámější je na plátně Leonarda da Vinci, které se jmenuje „Svatá Anna Samotářka“, což je nepříliš frekventované slovní spojení označující její roli babičky Ježíše Krista. Na Leonardově obraze proto také jsou tři postavy, dvě ženy, stará a mladá a malé dítě.

Také pro sochaře byla sv. Anna vděčným tématem. Jednu z plastických realizací můžeme obdivovat i v Pyšelicích. Oproti sousedním sochám je drobnější a liší se také koncepcí. Jde vlastně o sousoší, tedy o kombinaci dvou figur, zde dospělé Anny a dětské Marie. Naše anenská scéna patří k dalším z častých variant tématu, když zachycuje Annu jak učí dcerku číst. Autor, kterým byl s největší pravděpodobností opět Jan Bedřich Kohl, mistrně zachytil pokročilý věk matky, v kontrastu s dětskou tvářící dcery. Obě postavy propojuje kniha, kterou Anna drží a Marie v ní ukazuje. Chtěl bych ještě upozornit na živý pohyb figur (snad o poznání přirozenější u Anny) a opět na skvělé provedení draperie, jejíž měkké linie halí postavy a zároveň zdůrazňují a podtrhují kompozici.

Když odstoupíme, což je pro vnímání velkých soch důležité, jistě zaznamenejme, že na rozdíl od vedlejší Kohlovy plastiky se zde nespíš jedná o původní umístění. Zatímco sv. František stojí na dodatečném vyzděném soklu, Anna má svůj bohatě profilovaný sokl

z kamene, z téhož materiálu jako socha, dochovaný v kompletní délce až k základně. Kdo má sklon k imaginaci, může si ještě představit ateliér barokního sochaře Kohla. Mistr právě dokončil objednané figurální sousoší a zašel se ještě podívat do jiného kouta dílny, kde jeden z jeho šikovných tovaryšů pracoval na soklu. S provedením kartuše, která je v jeho horní části, byl jistě spokojen a tovaryšovi se po mistrově pochvalu ulevilo.

Závěr naší „anenské kapitoly“ bude bohužel pesimistický. Pozorný divák při pohledu zblízka jistě zaznamená totéž co já. Červený pískovec, za jehož barevný odstín může oxid železitý, totiž právě odchází. Některé menší kusy už odpadly a také na plochách draperie je možné vidět trhliny. Nebude to zítra, nebo napřesrok, ale proces rozpadu rozhodně začal. Abych trochu vylepšil to co bylo právě řečeno, připojuji fotografii zmíněné plastiky ze sedmdesátých let minulého století. Ukazuje nám ještě poměrně dobrý stav, ve kterém tehdy sv. Anna byla.

Michal Vitanovský

Pyšelské muzeum a nové přírůstky

Muzeum bylo také nařízením vlády předčasně uzavřeno. Návštěvnost byla i tak nízká, ale nových exponátů přibývalo, což mě velmi potěšilo. Paní Květa Heřmanová, se kterou si stále posíláme „potrubní poštou“ hudební pozdravy, darovala do muzea kopie starých školních fotografií. Paní Hana Kratochvílová také přispěla svým pokladem starých lidových písní (ze začátku 20. století). Jsou po její prababičce a jsou úžasné. Některé, které jsem poznala, jsem si zapsala do svých písniček, kterých už mám ve svém zápisníku asi 430. Dalšími přírůstky byl dívčí kroj od Ludky Smutné, který sama nosila v dětských letech. Shodou okolností jsem do muzea dostala ještě jeden dívčí kroj od mé kamarádky Libuše Petrlikové, který šila a vyšívala její babička, nosila její maminka a nakonec jej nosila v mládí moje kamarádka při různých slavnostech pořádaných v okolí jejího bydliště. Na tak dlouhá léta používání je kroj velmi dobře zachovalý. A to nejlepší nakonec. Od rodiny Pařízkových jsem dostala do muzea chlapecký kroj. Prý jej nosil na ochotnická představení v chlapeckých letech Vlastimil Pařízek, otec Ludka a Vlastimila Pařízkových. Je to kroj velmi pěkný bohatě barevně vyšíváný (mám fotokopii). K tomu, jako dar do muzea, dvanáct deček, ručně háčkované a vyšíváné. Jsou neobyčejné. Ukázala jsem je Liduši Chalupové, odbornici na tyto věci. Byla velmi překvapená jejich originalitou a propracovaností. Ptala jsem se v rodině Pařízkových, která z žen by byla schopna vytvářet taková díla? Mohly by to prý být dvě ženy. Marie Jeřábková, které se říkalo „Máka“. Byla učitelkou na pyšelské škole (mám od ní několik výšivek v muzeu). Vyučovala také hře na klavír a hrou také doprovázela cvičence při nacvičování na Sokolské slety a byla také herečkou v ochotnických představeních, kterých bývalo i dvacet do roka. Druhá žena Marie Dlabalová spřízněná s rodem Pařízků a Jeřábků byla sestrou

Arnošta Dlabala, učila na škole v Pyšelicích a vyšívání a ruční práce bylo jedním z předmětů, které vyučovala. Takže to byly asi tyto dvě ženy – učitelky, které tvořily ty krásné výšivky a ostatní ruční práce. Nedávno jsem dostala do muzea od paní Kailové ze Zaječic fotokopie stažené z internetu. Jsou to pohlednice, které se k mému překvapení opět vztahují na rodinu Pařízkovu a Jeřábkovu. Byly posílány z Pyšel a Prahy do Ameriky, kde byl na uměleckém turné František Jeřábek jako koncertní mistr – houslista. Jeho sestrou byla Marie (Máka) Jeřábková, o které jsem se již v článku zmínila. Na první pohlednici je Pařízkova vila v Husově ulici v Pyšelicích, kterou tu v roce 1910 dali postavit Karel Pařízek a strýc František Jeřábek – houslista, pyšelským stavitelem Havlíkem. Na druhé pohlednici je Pomník padlým vojákům v první světové válce. Je postaven ještě na původním místě před domem Grossových. Další pohlednice je pohled z okna u Rádlů na náměstí, kde právě projíždí automobil s prezidentem T. G. Masarykem, který asi právě odjížděl z návštěvy u rodiny doktora Arnošta Dlabala. Na chodníku jsou jako přihlížející paní Božena Pařízková, Máka Jeřábková a malý Vlasta Pařízek

senior. Tyto pohlednice sloužily také jako dopisnice, na kterých je na zadní straně drobným písmem napsáno, co se událo nového v rodině a jak se děti Jarmilka a Jiřík těší na otce, až se zas vrátí z té dlouhé cesty. Celým mým článkem se proplétá a objevuje jméno Pařízkovy rodiny. On to byl opravdu pro Pyšely významný rod. Z historických pramenů jsem se dověděla, že rod Pařízků se objevuje v 17. století nejdříve v Povltaví v obci Oleško a Březová. Byli to vážení občané majitelé selských usedlostí a starostové obcí. Rod Pařízkových byl velmi rozvětvený. V našem kraji se nejdříve objevují v Nespekách a pak v Pyšelicích. Tady bratři Karel a Josef zakládají továrnu na knoflíky z perleti a galalitu. Poskytují tak pracovní příležitosti pro pyšelské občany. Ale nejen práci, ale i kulturou v té době začaly žít Pyšely. Ještě v době před první světovou válkou se utvořil spolek „Havlíček“ všech kultury milovných lidí. Scházeli se různě po domech, poněkud u Dlabalů (dnes

Zahradníkovi). Přednášely se básně, hrály se krátké scénky. To už pak byly zapojeny rodiny. Hlavně Pařízkova, Dlabalova, Jeřábkova, Rádlova, učitelé ze školy a dá se říci celé Pyšely. Karel a Josef Pařízkové jsou u zrodu stavby sokolovny a organizace Sokola. Karel Pařízek byl starosta Sokola, Josef byl vzdělavatel. Vzniká Ochotnické divadlo hrálo se

v nové Sokolovně a v divadle „V Zátíší“ bylo to divadlo v přírodě směr na Čtyřkoly. Sbor dobrovolných hasičů má také své ochotnické divadlo, hrají u Jenšovských v hospodě. Pořádají se taneční zábavy a hrají veselé operetky, které jsou doménou Emila Dautha a Ludmily rozené Pařízkové. Pyšely žily. Jak vzpomínají pamětníci, byla to krásná doba.

Ale přišla válka. Německá okupace, byl zrušen Sokol, upadala kultura, až teprve po válce přišlo oživení, ale už to bylo vše jiné. Ani v socialistické republice nebyl Sokol uznávanou organizací. Nyní nás zasáhla zhoubná vlna Koronaviru a my můžeme jen věřit a doufat, že bude zas vše dobré.

Zdena Srnská

Nový život nejstaršího pyšelského domu

Opravovat starý dům není žádný med, to potvrdí každý majitel nemovitosti. Koupit dům, který je památkově chráněný, to už začíná být za trest. Ale koupit a renovovat památkově chráněný dům, který je v dezolátním stavu, to už chce buď notnou dávku odvahy, nebo opravdu velké ideály.

Matěj Stránský se s rodinou přestěhoval do Pyšel před osmi lety z Prahy. Podle svých slov se do Pyšel od samého začátku s manželkou zamilovali. Jeho pozornost upoutal nepříliš vzhledný, léta nevyužívaný a poněkud zchátralý objekt na náměstí. O Matějovi jsme v Pyšelských listech psali již na jaře v souvislosti s otevřením nového dětského hřiště prádla, jehož byl hlavním iniciátorem a zaštiťovatelem. Nyní si ale stanovil projekt mnohem těžší: vrátit do domu na náměstí život.

Dům na náměstí č.p. 6 má dlouhou a bohatou historii – jenom ve 20. století se v domě vystřídalo několik nájem-

níků – např. manželé Grossovi, kteří kvůli svému židovskému původu skončili ve vyhazovacím táboře v Treblince, za minulého režimu zde bylo skladiště místního družstva – nebo spíše odkladiště nepotřebných věcí.

Současnou podobu předurčil poměrně složitý vývoj – až na sklep pochází dům z období renesance, kdy vznikl ve dvou stavebních fázích. Dříve byla určité minimálně část domu patrová – patro se ale nedochovalo a obvodové zdi byly během dalších přestaveb výrazně sníženy. Podstatný vliv na podobu domu měly stavební úpravy v době baroka. Cílem bylo vytvořit dojem

barokní novostavby a zároveň využít co nejvíce stávající stavbu (a tím snížit náklady, samozřejmě). Tehdy vzniklo zahradní průčelí orientované směrem k zámku, vytvořené v duchu dynamického baroka, a které mělo zřejmě vytvořit dojem zahradního pavilonu typu *sala terrena*. Střední část objektu byla zřejmě zastřešena vyšší, možná mansardo-

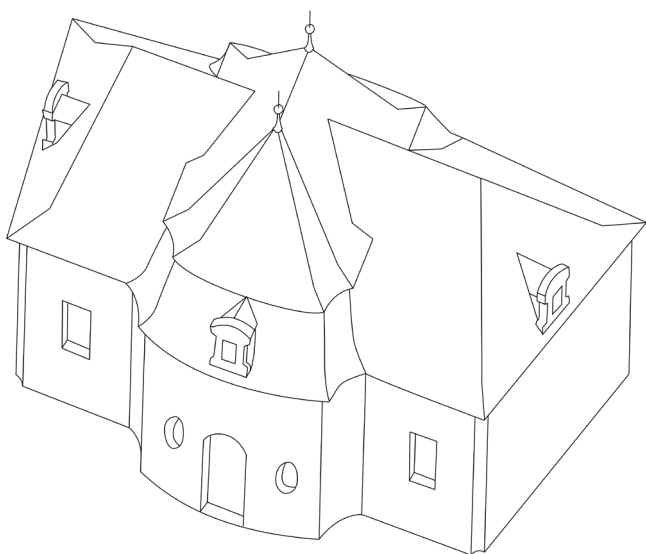
vou střechou, jak bylo tehdy obvyklé, zatímco postranní křídla měla patrně střechy nižší. Tuto hypotetickou podobu zachycuje obrázek níže.

V 90. letech objekt přešel do soukromých rukou. „Chtěl bych opravdu vyzdvihnout fakt, že první soukromý majitel po roce 1990 dům v podstatě zakonzervoval a neudělal v něm žádné nevratné nebo necitlivé zásahy,“ říká Stránský. „Bylo to skutečně to nejlepší, co se domu mohlo stát – představte si, že by dopadl jako jiné objekty, které neměly dostatečnou právní ochranu a jejich noví majitelé je jednoduše nechali strhnout a postavili na jejich místě obchodák, kanceláře nebo bytovky.“

V tomto ohledu měla pyšelská *sala terrena* mimořádné štěstí, které mnoho jiných podobných budov nemělo a na jejichž místě se dnes tyčí pestrobarevné novostavby obložené polystyrenem. „To se dělá tak, že dům někdo koupí, nechá popršet a zchátrat, aby ho památkáři odepsali jako ruinu, a pak ho může bez obav strhnout,“ pokračuje Matěj. „Nebo se tam udělají nejnnutnější práce, aby nespádl a pak je z toho třeba večerka.“ Marně pátrám v paměti, jestli jsem někdy viděl podobný přístup k vlastním památkám a historii třeba v Rakousku nebo v Bavorsku.

Peníze, peníze a zase peníze

Každý, kdo opravoval starý dům, se asi setkal s pocitem, že to není nic než černá díra, ve které mizí čas, peníze, prostředky – a výsledek nikde. Přirozeně se nabízí otázka, jestli se vůbec vyplatí do takového projektu jít a zdali je oprava podobného domu ekonomicky únosná. Matěj má v tomto jasno: „Já

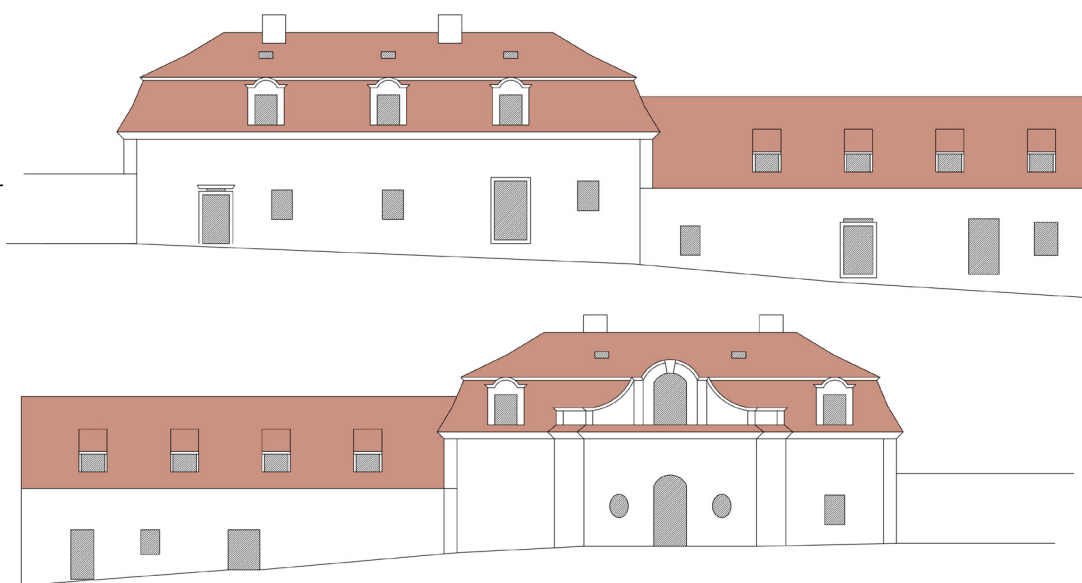

Dům na náměstí č. p. 6 ve své barokní podobě v dobách své největší slávy. Takto možná vypadal při pohledu od zámku (autor: Ing. arch. Petr Chotěbor).

jsem manažer v IT. To je práce, kde musíte mít všechno přesně rozvržené do tabulek a grafů, analyticky podložené – a s tímhle přístupem do projektu jako tenhle jít nemůžete. To bylo první, co jsem si řekl. Tady nemůžete uvažovat vyplatí se/nevyplatí se. Pokud hledáte projekt, který se finančně rentuje, kupte tu parcelu, postavte tam hnusný žlutý barák a prodejte ho – to se vyplatí. Ale to udělá člověk, který tu nebydlí, nežije a nemá respekt k okolí, k Pyšelům, jejich historii,“ naráží Matěj na jednu z největších bolestí

českých měst a vesnic, které překotnou a bezohlednou výstavbou často utrply šrámy, které se budou hojit ještě dlouho. „Jedna věc je postavit něco takového na zelené louce, kde nic předtím nebylo, dobrá. Ale uprostřed města? To přece nejde.“

Při památkově šetrné a ohleduplné rekonstrukci je třeba používat pokud možno autentické materiály a respektovat výrobní a stavební postupy. Volba se tak často neřídí ani cenou (spíše naopak), ani vkusem majitele. Příkladem je samotná volba nové střešní krytiny. Současná střecha, která je stará nanejvýš 200 let, je dle památkářů nevyhovující sklonem i tvarem, takže změna je nevyhnutelná, nelze ovšem do důsledku obnovit barokní podobu. Výsledkem bude moderní a přitom historicitu budovy respektující mansardová střecha. „Chtěl jsem černou střechu, vážně, líbila se mi. Jenže památkáři řekli, že černá střecha by na stavbu v barokním duchu přicházela v úvahu pouze pokud by se tu někde v okolí těžila břidlice a ta se tu rozhodně netěžila a netěží. Okolí Pyšel je široko daleko žulové a žula se na střechu nedává. Takže budou pálené tašky.“ Že je to detail? Samozřejmě. Ale nakonec právě na detailech záleží nejvíce a něco to také stojí. „Jen rozpočet na střechu, kde nás opravdu tlačí čas,

Návrh střechy: Architektonické studio Olgoj Chorchoj

jsme už museli ztrojnásobit. Ale to se nedá nic dělat. S tím se musí počítat.“

Dům na náměstí není pro památkáře ničím neznámým. Odborný průzkum v něm pracoval již v r. 1995 a nová rekonstrukce možná bude příležitostí podívat se ještě hlouběji do minulosti celé stavby. Ač byla základní stavba vybudována v období renesance, v podzemí se nachází gotické stavební prvky a z dispozice sklepů lze usuzovat, že zde původně stála starší stavba, která zasahovala mnohem výrazněji do prostoru dnešního náměstí – že by to byla ona pyšelská tvrz, která se narodila od mračské nezachovalá? „Během nedávné přestavby náměstí došlo bohužel k narušení izolace sklepních prostor, takže do nich nyní zatéká, takže to budeme muset vyřešit rovněž, pokud se to nemá propadnout.“ Podle Matěje by ale provoz na náměstí neměl být nijak vážněji omezen.

Noční mūra stavebníka

Památková ochrana budov je pro stavebníka nebo developera často varovným znamením, že se do stavby nemá vůbec pouštět. A není se co divit – cílem památkové péče je zachovat z budov co nejvíce pro budoucí generaci. Při svědomité památkové péči může stavebník zapomenout na oblíbenou

fintu developerů v Praze, kdy jsou historické budovy doslova „vykuchány“, ponechají se pouze obvodové zdi, a vnitřek je vybudován nově z betonu a sádkokartonu. Že tím stavba přichází o to nejcennější, je už majitelům jedno. Matěj si ale spolupráci s památkáři nemůže vynachválit. „Měli jsme obrovské štěstí, že se nám podařilo sestavit výborný tým památkářů, architektů a projektantů. Velká výhoda je i v tom, že zatímco dříve se památkáři snažili budovy zakonzervovat, dnes k budovám přistupují s tím, že by byli rádi, kdyby se ty památkově chráněné stavby dál používaly, ať už k soukromým nebo veřejným účelům.“

A jaké jsou plány s nejstarším obytným domem na náměstí? „Komerční aspekt samozřejmě nemůžete úplně ignorovat, pokud do něčeho vložíte tak velký kapitál. Rád bych, aby se do domu vrátil život, aby to bylo místo, které nebude sloužit jen jako bydlení nebo kanceláře, ale kde se mohou nabízet služby, takže například kadeřnictví, kavárna, společenský prostor pro setkávání a podobně. Časový horizont vidíme dnes na 3 a více let.“ Nezbyvá než si přát, aby nezůstalo jen u plánů, a aby se Matějův přístup stal inspirací pro další zvelebení našeho města.

-red-

Za Ivanou Křížovou

1938–2020

Paní Ivana Křížová, které několik generací pyšelských dětí a dospělých neřeklo jinak než „paní ředitelka“, již není mezi námi. V září tohoto roku nás po dlouhé a těžké nemoci opustila.

Narodila se jako Ivana Winklerová v Teplicích, kde její otec sloužil jako příslušník finanční stráže. Z Pyšel pocházela její maminka, se kterou se pan Winkler seznámil díky svému pobytu na místním ústavu pro výcvik četnických psů.

V Teplicích se malá Ivanka dlouho neohrála – po Mnichovu už pro Winklerovy v okupovaném pohraničí nebylo bezpečno a rodina se musela rychle a několikrát stěhovat. Nakonec pan Winkler požádal o domovské právo v Pyšelicích, které mu bylo uděleno. Od 50. letech Ivana Winklerová v Pyšelicích bydlela již na trvalo. Zde také poznala svého manžela Václava Kříže, se kterým vychovávala dceru Vladku.

Ivana Křížová vždy měla blízko k dětem. V tomto ohledu byla vskutku tím ideálním učitelem, jak si ho představoval Masaryk – děti měla upřímně ráda, dokázala se vcítit do jejich duše a chápat jejich způsob uvažování. Získat si respekt a důvěru dětí je mnohem obtížnější než u dospělých a Ivana Křížová to dokázala bez hrozeb a trestů.

Svou kariéru započala nejprve jako vychovatelka v místním dětském domově, ale díky dosaženému vzdělání a schopnostem byla brzy jmenována ředitelkou mateřské školy, kde setrvala více než 40 let.

V této funkci kromě jiného dohlížela i na výstavbu tehdy nové budovy Mateřské školy, která slouží dodnes. Kromě toho působila i v kulturní komisi MNV, kde měla na starosti vítání občánků, návštěvy seniorů během významných životních jubilejí, pořádání kulturních akcí, přednášek i divadelních představení.

Tak si ji asi bude pamatovat většina z nás – paní ředitelka a její kolo s košíkem, na kterém jezdila do práce i ve volném čase téměř za každého počasí a které neopustila ani po odchodu do zasloužené penze (teprve v posledních letech tu a tam připustila, že si během jízdy už musí dávat větší pozor a pořídila si elektrokolo).

Po odchodu z mateřské školy se ještě na dva roky vrátila k práci s dětmi. Její povaha jí doslova bránila v tom, aby důchodu jakoli zahálela – naopak, dále pokračovala

ve studiu, navštěvovala univerzitu 3. věku, a naplno se věnovala své dlouholeté zálibě: výtvarnému umění, loutkářství a malování. Šíře jejich aktivit je pro běžného člověka jen těžko představitelná. Jako členka klubu seniorů navštěvovala naše nejstarší spoluobčany, až do konce byla aktivní členkou Sokola (ještě začátkem letošního roku nacvičila a tančila Českou besedu) a stála u obnovy okrašlovacího spolku – jestli se vám v Pyšelicích (a zvláště pak u kostela) líbí, je to mimo jiné i zásluhou Ivany Křížové.

Zvláštní místo v životě Ivany Křížové zaujímala hluboká víra. Byla k víře

vychovávána a i za totalitního režimu pravidelně navštěvovala bohoslužby, i když na ně často musela jezdit do kostela jinam než do Pyšel, aby ji nikdo nepoznal, protože mít věřící soudružku ředitelku, která všem na očích navštěvuje kostel, nebylo pro vládnoucí garnituru úplně ideální. V dobrovolnické práci pro kostel pokračovala i v důchodu, kdy zaujala místo kostelnice a starala se o výzdobu kostela, do kterého mohla chodit bez obav a dle libosti.

Ivana Křížová nás opustila v požehnaném věku jako člověk, který ze svého života nepromarnil jedinou vteřinu a jejíž pouť na tomto světě doprovázela laskavost, slušnost, veselá mysl, ochota vzdát se pro ostatní vlastního pohodlí a hlavně rovná páteř. Nám, kdo jsme ji potkávali od útlého věku, byla tím nejlepším vzorem.

-red-

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

VÍTÁME NOVÉ OBCÁNKY NAŠEHO MĚSTA

Valentýna Stejskalová

Kristián Krejčík

Anna Malinková

Gratulujeme k této krásné události, přejeme hodně štěstí, lásky a pohody.

MUDr. Pavel Biskup

Praktický lékař pro děti a dorost Pyšely

21.12. a 23.12. ORDINUJEME

28.12. a 30.12. ORDINUJEME

31.12. 2020 ZAVŘENO

Poděkování

Srdečně děkuji všem těm, kteří mi popřáli ke dni mých osmdesátých pátých narozenin. Bylo to milé pohlázení po duši. Začínám věřit, že je ještě dost lidí, kteří vzpomínají.

Díky, Lidmila Chalupová

V době od 10 – 31.12.2020

ordinace uzavřena.

Telefonické konzultace, e- recepty
na tel. 777 652 244 od 15.12.2020

Akutní ošetření po předchozí dohodě
tel. 601541540

MUDr. Michaela Wichová
Ringhoferovo nám 434
251 68 Kamenice

MUDr. Hana Šustrová
Dovítal s.r.o.

BOHOSLUŽBY V KOSTELE POVÝŠENÍ SV. KŘÍŽE V PYŠELÍCH

- 18. 12. 2020** RORÁTNÍ MŠE SVATÁ
V 6.00 HODIN
- 20.12. 2020** ČTVRTÁ ADVENTNÍ NEDĚLE –
MŠE SVATÁ OD 15.00 HODIN
- 21.12. 2020** PŘEDVÁNOČNÍ SVATÁ ZPOVĚĎ
OD 17.00 DO 19.00 HODIN
- 24.12. 2020** BOHOSLUŽBA S PROMLUVOU PRO DĚTI
OD 16.00 HODIN
- 25.12. 2020** SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ –
MŠE SVATÁ OD 15.00 HODIN
- 27.12. 2020** SVÁTEK SVATÉ RODINY –
MŠE SVATÁ OD 15.00 HODIN
- 1.1. 2021** SLAVNOST MATKY BOŽÍ PANNY MARIE –
MŠE SVATÁ OD 15.00 HODIN

Kovidák se v pyšelské ordinaci nesmí zabydlet

Zásadní změny v dětské ordinaci

Ač se to zdá neuvěřitelné, téměř rok probíhající boj s koronavirem přinesl do zdravotnictví i mnoho pozitivních změn. Samozřejmě, za nemalých finančních nákladů provozovatelů zdravotnických zařízení, snažících se udržet špičkovou úroveň svých ordinací.

Jedna z klasických zásad medicíny totiž zní „*primum non nocere*“, přeloženo z latiny to znamená *především neškodit*. *Primum non nocere* také znamená dát našim pacientům v čekárně a ordinaci pocit bezpečí a jistoty. Uvádíme proto výčet změn v organizaci ordinace praktického lékaře pro děti a dorost v Pyšelicích. Myslíme si, že informace o těchto opatřeních je pro občany, respektive rodiče, velmi důležitá. Špatnou informovaností by se mohla rychle vytratit ta velmi křehká důvěra mezi pacientem a zdravotníkem.

Desinfekce čekáren, ordinací a pomocných prostor se děje jak na začátku, tak na konci každé ordinace. Samozřejmostí je ale i desinfekce průběžná, kdy se například po každém vyšetření kojence desinfikuje přebalovací stůl, fonendoskop i váha. Opakovaně také, v průběhu ordinace, otíráme kliky. Místnosti průběžně desinfikujeme generátorem ozónu. Důkazem jeho činnosti je nový, neočekávaný, nemedicinský pach v čekárně a ordinaci. Jeden chlapec ho popsal ale jako vůni, kterou zná z letadla. Zvýšené a zpřísněné nároky na hygienu nás však přinutily z čekárny odstranit hračky, kterými se děti dokázaly při čekání zabavit. S úklidem prostor ordinace dětského lékaře nám skvěle pomáhá paní Helenka Vašourková.

Mytí a desinfekce rukou se stala jednou z rutinních povinností jak nás, zdravotníků, tak Vás pacientů. Před vstupem do ordinace máme umístěny bezdotykové dávkovače desinfekčního antialergického gelu. Vaše ruce a moje ruce musí být při naší spolupráci čisté.

Já sahám čistýma, desinfikovanýma rukama na Vaše dítě. Vy nám předáváte čistýma a desinfikovanýma rukama dokumenty. Roušky u dětí a jejich doprovodů jsou již samozřejmostí. Respirátory musíme mít i my.

Ochranné pomůcky, například rukavice, ochranné brýle, ústenky, respirátory, návleky na boty, pláště a čepice na jedno použití, to vše máme k dispozici a jsme připraveni použít při vyšetření rizikového pacienta. Pro jeho včasné zachycení máme připravený kovidový formulář, který rodič vyplní v čekárně. Po jeho vyplnění zhodnotíme, jak vysoké riziko z vyšetření dítěte pro nás vyplývá, a zda se oblečeme do jednorázových ochranných pomůcek, které po vyšetření musíme ihned zlikvidovat. Ano, je to někdy ruská ruleta, zda v čekárně s nemocným dítětem také nečíhá kovidák.

Proto jsme zavedli nejen výše zmíněný kovidový formulář, ale také telefonické objednávání k akutnímu vyšetření Vašeho dítěte. Jen tak jsme Vám schopni zaručit, že neotevřete dveře čekárny, kde budou děti s horečkou, bolestí hlavy, kašlem, ztrátou chuti a čichu nebo dušností. Funguje to výborně, jen telefonát nesmíte nechat na poslední hodinu ordinace. Musíme

totiž ještě časově skloubit vyšetření dětí zvaných do poradny na prevence a očkování. I zde již používáme organizační řešení, kdy sms zprávou vyžýváme rodiče, zpravidla s měsíčním předstihem, aby se včas objednali do ordinace. A teď pozor! Bude pochvala! Velice chválíme rodiče dětí, které musí být v přesně dané termíny očkované. Od začátku coronakrizy jsme neznamenali ani jednu rodinu, která by se základním očkováním svého dítěte nesouhlasila. Myslíme tím vakcinaci proti tetanu, záškrtu, černému kašli, žloutence B, hemofilům, spalničkám, zarděnkám, dětské obrně, příušnicím, pneumokokům.

Novinkou, která by byla v době předkoronavirové nepředstavitelná, je takzvaná distanční péče. Mnozí jste ji již využili. Ve vyjimečných případech, z objektivních důvodů uvedených rodičem, mohu podat medicínskou radu po telefonu či do e-mailu, včetně zaslání e-Receptu. V některých případech jsme si s rodičem potvrdili jeho domněnku onemocnění i na zaslané fotografii.

MUDr. Pavel Biskup a Leona Sírťtová
Ordinace praktického lékaře
pro děti a dorost Pyšely

ZajKov je tu pro nás

Osadní výbor Zaječice a Kovářovice (OV ZajKov) se schází každý měsíc na jednání v zaječické hospůdce Oksford, kam za námi mohou přijít naši sousedé s novými podněty a nápady. Tedy pokud zrovna není kvůli covidu zavřeno... Od posledního vydání Pyšelských listů nám bohužel stále stojí renovace kapličky na zaječické návsi. Od obce máme příslibený příspěvek na materiál, nicméně OV ZajKov zvažuje vyhlášení veřejné sbírky, abychom kapličku dokončili. Jakmile budeme mít

hotový podrobný plán, co vše je třeba koupit a zaplatit, dáme všem sousedům v Zaječicích vědět. Práce bychom rádi realizovali zkraje jara. Na rybník u kapličky je hotový projekt, obec zařizuje stavební povolení a příští rok bude žádat o dotaci. OV ZajKov také děkuje za novou nástěnku u lípy! Máte-li chuť, stavte se kdykoliv během otvíráčky v Oksfordu nebo nám napište. Předem děkujeme.

*Za OV ZajKov
Ondra Hůlka, předseda*

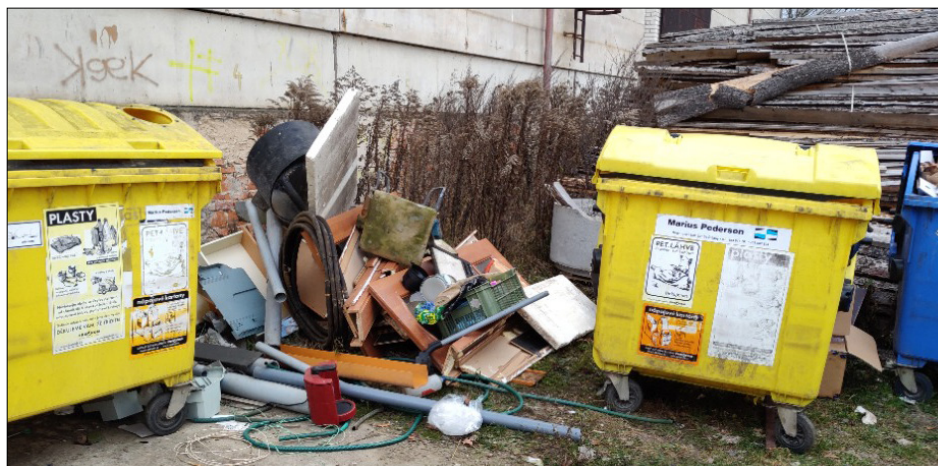
Pokud chcete pravidelně dostávat zprávy z osadního výboru, napište na ovzajkov@gmail.com. Na tento e-mail můžete také posílat své nápady a podněty, případně je můžete hodit na papíře do schránek u vitrín v Zaječicích a Kovářovicích označených logem osadního výboru. Sledujte nás i na facebooku: @ovzajkov.

Takováto zátíši v ZajKově nechceme!

„Děkujeme“ neznámému dobytčovi za výzdobu u popelnic za seníkem. Zatímco jeden si ulehčil práci a ušetřil, obec musela zaměstnat dva chlapy na dvě hodiny a zajistit odvoz odpadu. Zaokrouhlenou částku 1234,- Kč nechť neznámý dobytek pošle na účet obce číslo 320111359/0800. Díky takovému jedincům zvažujeme na daném místě instalaci fotopasti.

FOTO: Jan Kostrhoun

ZAJEČICKÁ SLECHNA

Tak sem se doslechla, že prej lidi nikam moc nechoděj. Teda nechodili a už zase choděj. Teda zatím. Prej nějaký koronavirus nebo co. Pěkný svinstvo asi, tak sem nelenila a přestala taky chodit ven (checht, celkem snadný, páč já dycky hopkám). Taky sem se doslechla, že prej jeden lidskej kápo, odporář mu říkaj nebo co, povídal, že maj lidi zbytečně moc hospod a restaurací. A že ty hospodský se maj přeškolit a jít hákovat s lopatou nebo ke strojům, esi sem dobře rozuměla. Hustý. Máme u nás taky jednu hospu. Není to moc? Pro těch pár lidí, co tam choděj lemtat? No, nebyla bych to já, kdyby mě nezajímalo, esi i ten náš hospodskej už chodí na školení. Tak sem se hopla přeptat, jenže von zajícům moc nerozumí, takže sem se dozvěděla kulový. A pak sem se taky dočetla (fakt, já to umím, heč), že prej „Největší radost nám zaječická hospoda udělá dodržováním současných protikoronavirových opatření!!! Oujé“. Psali to na tý nový nástěnce u lípy, tak to musí bejt pravda, nou né? Jako četla sem to dvakrát. Jako kerý opatření? Páč esi mě slechy neklamou, tak na ty maj lidi hustýho psa, co kouše, ale štěká pramálo. A taky se vobčas zatoulá. Takže pak štěkaj pro změnu lidi, co už pomalu nevědí, esi maj psi a kočky vopravdu jen čtyři nohy, a co už zapomněli, co je selskej rozum (v tomhle případě rozumím slovu rozum, selskej mi moc nejde mezi slechy, páč selskej znám akorát jogurt). V týdle souvislosti sem taky viděla, jak k tý naší zaječický univerzitě, co se Oksford menuje, přifřčeli benga, jako policajti. Asi se nudili, tak přijeli pomáhat a chránit. Anebo, jak sem se doslechla, někdo z dlouhý chvíle a na doporučení nějakýho slovenskýho ušáka (no fuj!) poctivě zahlásil, že u výdejního pultíku dějou se nepřístojnosti, a takhle teda né, to by nešlo. Ale co já vim, jak to bylo před víc než třiceti léty a jestli to tak bejt má i dneska, že jo... Na to já mam prostě krátký slechy, vážení! Každopádně vám, lidi, fandím, a zírám jako puk, že ste pořád eště lidi (většina teda, aspoň ta menší určitě). Tak si užijte ty Vánoce a buďte na sebe hodný. A taky buďte zdraví, že jo. Slyšíme se napřesrok, tak ať to stojí zase za to!

Zaječický masopust 2021: Tradičně netradičně

Kdo zažil letošní rej masek v Zaječicích, potvrdí nám okřídlené rčení „Zažít Zaječice a zemřít“. Obrazně řečeno, samozřejmě. Protože v Zaječicích a Kovářovicích to bude maskami žít i napřesrok, a jak jinak než tradičně netradičně, protože zaječický masopust vyrazí na tradiční štreku po sousedech dva týdny po termínu, tedy 6. března 2021. Po loňské přestávce by na alegorickém voze měl opět usednout Jarda Fanda & His Melody Boys (kdo si zamiloval letošní netradiční vsuvku v podání Chilla Killaz – smrtící trio Ričmond, Carlos a Jenda – nechť nesmutní, tuhle partičku dozajista během příštího roku do Oksfordu přivlečeme, protože co Oksford jednou zchvátí, už nikdy nenavrátní).

Tančilo a zpívalo se až do noci. Ani počáteční přepršky neodradily letošní účastníky masopustu v bujarém obcházení. Foto: archiv Sokola Zaječice

Dá-li vláda a covid, sraz masek u Oksfordu bude tradičně v 9 hodin, sledujte nástěnku v Zaječicích i facebook Sokola Zaječice, protože jedině tam najdete aktuální infor-

mace. Těšíme se na vás, sousedé, bude to jízda!

Za VV Sokola Zaječice David Kasl, předseda

Na vědomost se dává...

Sloužila spoustu let, a bylo to na ní vidět. Nástěnka Sokola Zaječice, u lípy u hlavní silnice, tam co je křižovatka na Chytárnu. Odešla do věčných lovišť a nahradila ji nová, větší, s lavičkou pro pocestné i kolemjdoucí. Vyrobil ji Pavel Daněk a nejen za Sokol Zaječice mu za to patří velký dík.

Proč to sem píšu? Protože tahle nástěnka není jen tak ledajaká. Protože to je nástěnka určená zejména pro oznámení o chystaných sportovních a kulturních akcích pro děti a pro dospělé. Protože to není nástěnka určená pro inzerci služeb a komerční sdělení. Proto vás jménem Sokola Zaječice prosím o dodržování těchto pravidel.

Jestli chcete vyvěsit inzerci, neváhejte se na nás obrátit e-mailem na info@sokolzajecice.cz, určitě se za drobný příspěvek Sokolu domluvíme.

Za Sokol Zaječice David Kasl, předseda

Během instalace nástěnky neznámý kolemjdoucí v nočních hodinách kopl do čerstvě zabetonované patky, byť byla ohrazena, a nebýt toho, že jsme si toho včas všimli, byli bychom nuceni celou patku betonovat znovu. Pro příště díky za více respektu k nezištné práci ostatních..

Neváhej a bůr již podruhé

Jestli jsme se prvním ročníkem Zaječického bůra nesmazatelně zapsali do termínovky přespolečných běhů, tím druhým jsme získali srdce všech běhumilných lidí navěky.

Na poslední chvíli, ale přece. A ve velkém! Přesně tak proběhl 3. října již 2. ročník tradičního přespolečného běhu v Zaječicích na tradičních tratích pro děti i dospělé. Poslední možnost užít si hromadný závod využilo při Zaječickém bůru rekordních více než 150 startujících v rekordních jedenácti kategoriích. A rekord padl i na hlavní trati 5555 metrů, kterou Michal Vokrouhlík pokořil v magickém čase 21:12:22.

„Super závod, skvělá trať, výborná organizace,“ nešetřili nás chválou účastníci, a my se připojujeme: skvělí jste vy, kdo jste běželi, i vy, kdo jste nám pomáhali! A protože platí „během ku zdraví“, koukejte pořádně trénovat, protože termín 3. ročníku Zaječického bůra se neú-

prosňe blíží! Na startu vás rádi uvidíme již v sobotu 15. května 2021. Tak pravil Zaječický bůr a tak to taky bude! Leda by kvůli covidu nebylo...

*Za organizátory
Pavel Daněk a David Kasl,
Zaječice*

P.S.: Zaječického bůra sledujte na facebooku: facebook.com/zajecickybur

Uvidíme se na plese sportovců?

Byť jsou tradiční akce momentálně v rukou vládních a koronavirových, plánovat je třeba. Proto se na vědomost dává, že tradiční ples sportovců proběhne v sobotu 27. února od 20 hodin v zaječické hospodě Oksford. K tanci a poslechu zahraje tradičně kapela Pod altánem, tombola bude a masky jako vloni dodají akci tu správnou šibřinkovou atmosféru. Vstupné tradičně 222 korun za dvě osoby a počet míst bude omezený kapacitou Oksfordu, tak sledujte nástěnku v Zaječicích nebo facebook Sokola Zaječice. Sportu a kultuře nazdar!

Za Sokol Zaječice David Kasl, předseda

Poznáte se? Letos se maskární ples sportovců vydařil výtečně, věříme, že příští rok bujarou veselici zopakujeme. Foto: archiv Sokola Zaječice

Mise covid-19 splněna!

Nebylo by současnosti bez minulosti. Zaječický kroužek historiepytců při akademické obci místního Oksfordu pro nás objevuje dávno pozapomenuté obyčeje a vrací jim život dle původních zvyklostí.

Jestli si někdo myslel, že celosvětová pandemie zastihne učenou společnost oksfordskou v nedbalkách, šeredně se zmýlil. Akademici dbali svých povinností totiž nikdy neabstínují a své buňky šedé kůry mozkové ubíjejí vědomostmi jakékoliv situaci

navzdory. Ani všudypřítomný koronavirus není výjimkou.

Byť bylo prezenční studium během posledních měsíců osekáno vládními nařízeními, která nestíhal sledovat ani kvestor univerzity, distanční studium probíhalo zcela bez omezení. A nebyl

by to Oksford, kdyby nezapojil nejvzhlásnější špičky oborů epidemiologie, adiktologie a filharmonie a nepřišel jako první s převratným a zároveň rozpočtově odpovědným a přiměřeným řešením. Zatímco světové gaganti farmacie vrhli své síly na vývoj vakcín testované na lidech, oksfordští akademici vsadili, po vzoru českého génia Járy Cimrmana, na metodu postupné eliminace slepých uliček. A ukázalo se, že tudy tentokrát cesta opravdu vede!

A je to venku!

Díky tomu se dnes ctěný čtenář Pyšelských listů jako první dozvídá přelomový objev, který má potenciál zachránit nikoliv tisíce, ale miliony mrtvých s covidem. Pokud se totiž na statisticky relevantním vzorku populace podařilo prokázat, že konzumace piva z petky nezvyšuje riziko nákazy virem SARS-CoV-2, zcela logicky lze považovat pití piva z petlašky za mimořádně účinnou formu vakcinace proti viru výše zmíněnému. Navíc bez vážných vedlejších účinků (pomineme-li zprofanovou a vědecky nepodloženou zobecňující

INZERCE

NAVŠTIVTE NAŠI KAVÁRNU

café33

stylové prostředí • venkovní terasa
míchané nápoje • studené nápoje
káva • čaj • víno • zákusky • zmrzlina

Otevřeno:

pátek • sobota • neděle 9.30-20.00

Hlavní 33, Senohraby (u nádraží)

tel.: 737 850 845

www.cafe33.cz [f](#) [i](#) [@](#) **@cafe33.cz**

Dostane se na všechny. Zaječičtí akademici nečekají na plošné očkování a s vakcinací začali již nyní. Na rozdíl od vlády je nečeká nákladná marketingová kampaň na podporu tohoto programu, neboť proočkování zaječické populace dosahuje již nyní míry, o níž si může i pes nechat ještě dlouho jenom zdát.
Foto: archiv Univerzity Oksford

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

premisu, že všeho moc škodí, kterou tímto považujeme v rámci akademické obce za bohapustou kampaň).

Pokud se díky aktuálnímu rozvolnění situace a přechodu na alespoň částečnou prezenční výuku podaří replikovat závěry výše uskutečněné studie i na konzumaci piva z nachlazených půllitrů, věříme, že pověst řemesla hostinského a pivovarnického získá zpět na puncu své nepostradatelnosti nejen pro blaho ekonomiky jako celku, ale i každé lidské bytosti zvlášť. A blaho všech je přeci to, oč nám všem nejen dnes běží.

*Prof. et lup. András Nagyanya, Dot.,
AGF, non plus ultra debilis, děkan
Fakulty falzifikačních studií, Univerzita
Oxford, Zaječice*

INZERCE

SLADKOSTI OD HANKY

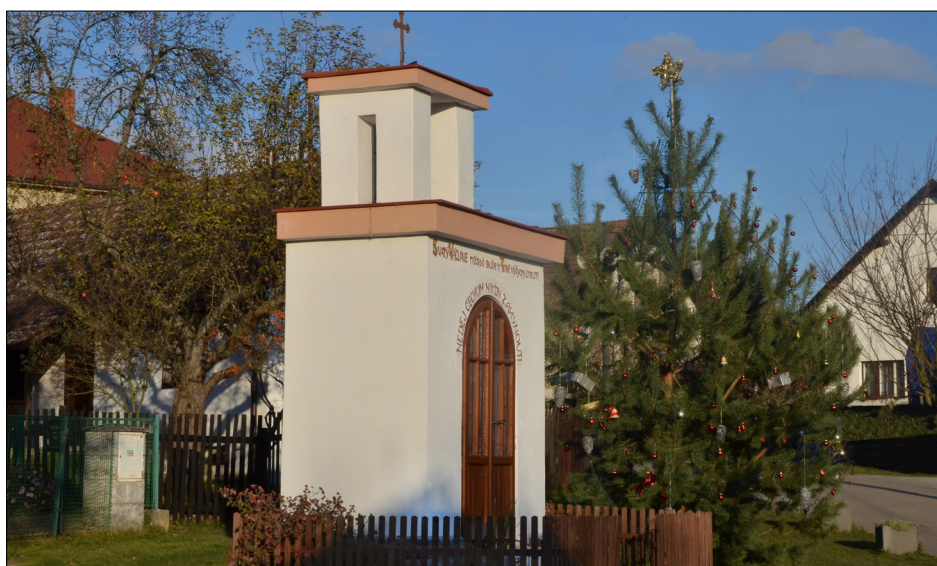
Čerčany
Růžkova 345
tel.: 724 516 345

www.sladkostiindhanky.cz

Advent v Kovářovicích

Tak vánoční čas nastal. Letos podivný, trochu smutný, ale dorazil i do Kovářovic. Již dlouho předem jsem se vyptával a ujišťoval, že i letos budeme mít ozdobený stromek. Tentokrát je to ze zahrady darovaná borovička. Rozsvícení jsme naplánovali na večer před první adventní nedělí, a přestože jsme se letos museli obejít bez sborového zpěvu dětí z pyšelské školy, k našemu překvapení se přišlo mnoho lidí podívat. Čekalo je také malé překvapení, na kterém jsem začal pracovat již v létě. Tím překvapením a novou tradicí je Betlém, který se podařilo instalovat v loni opravené kapličky. Betlém je převážně keramický a vznikal postupně, tak jak se objevovaly další a další nápady. Několika figurkami přispěla také Míša Klásková. K vidění jsou hlavní biblické postavy, například mudrcové z východu, andělé či pasáči. Samozřejmě nechybí ovečky, psi a ostatní zvířata. Přijďte se podívat. Tmy se bát nemusíte, Betlém je spolu se stromkem za tmy rozsvícený.

Karel Kafka, Kovářovice

SOKOL ZAJEČICE POŘÁDÁ

Stálý **NĀBŮR** *dívek a chlapců*

ROČNÍKY 2007–2013

NA HŘIŠTI SOKOLA

ZAJEČICE OD 18:00 HODIN

KAŽDÉ ÚTERÝ A ČTVRTEK

Co nabízíme?

1 MĚSÍC TRÉNOVÁNÍ NA ZKOUŠKU

VEDENÍ POD LICENCOVANÝM TRENÉREM

VEŠKERÉ TRÉNINKOVÉ VYBAVENÍ

PŘÍJEMNÝ KOLEKTIV DĚTÍ A TRENÉRŮ

TRÉNINK 2X ZA TÝDEN

CENA NA SEZÓNU 1100,- Kč

VÍCE INFO NA TEL. 603 277 220, JAN KAPINOS

PARTNEŘI:

FIFA

For the Game. For the World.

POD ZÁŠTITOU:

Zprávy ze Sokola Zaječice

Podzim bohužel sportu moc nepřál, přesto jsme se neuchýlili k zimnímu spánku a využíváme situace k pokračování příprav na budoucí závlahu hřiště. A nejen to.

Pro závlahu jsme zakopali trubky na vodu ze studny do nádrže a technické místnosti, za pomoc díky všem, kdo přispěli rukou k dílu během listopado-

a zateplení a zaklopení stropů. Pro temperování šatny zvažujeme možnosti vytápění.

Pro regeneraci hřiště máme domluvené propíchání trávníku a prořezání drnů, které ve spolupráci s pyšelským golfem provedeme v nejbližší době.

Navzdory situaci ani ten sport tak úplně nespí, tak pojďme na to.

Základ položen. Během listopadu se nám i díky brigádě podařilo uložit do země trubky na přívod vody ze studny do nádrže a technické místnosti a potřebnou elektrokabeláž. Foto: archiv Sokola Zaječice

vé brigády. Čeká nás osazení čerpadla do vrtu, následně pořídíme čerpadlo na zavlažování a pro jarní sezonu si ještě vystačíme s jednoduchými postřikovači. Na automatickou závlahu dojde vzhledem k finanční náročnosti ve chvíli, kdy se nám podaří shromáždit dostatek peněz, abychom se finančně zcela nevyčerпали.

Připravili jsme podklad pro usazení unimobuňky na náradí a další věci, kterou Sokolu Zaječice za odvoz daroval Pavel Šejba. Umístěná bude kolmo na nádrž na hraně pozemku.

Zahájili jsme rekonstrukci šaten domácích. Demoliční práce, díky nimž bude šatna rozšířena, jsou hotové, včetně omlácení vlhké omítky, následovat bude instalace předstěny z cetris desek

Fotbal muži: Formu zastavila přerušená soutěž. Začátek fotbalového podzimu se nesl v duchu přivykání na vyšší soutěž, kam Zaječice po minulé sezoně postoupily. Výsledkem byla prohra 5:4 s Jírovicemi, přestože se v poločase vedlo o tři branky, či obrat z 0:3 na 3:3 s Lešany. Výkony jako na houpačce pak podtrhla vysoká porážka v průměrných Krhanicích, po které bylo v kabině po několika letech dost dusno. A asi byla tahle facka víc než potřeba, neboť následovala snová vítězná šňůra. První ji odnesl neporažený suverén z Janovic, který si ze Zaječic odvezl překvapivou prohru 2:1. Následovalo potvrzení bodů u beznadějně posledního Drachkova a další vyslápnutí na favorita z Čerčan. Suma sumárum z toho bylo

do pauzy 6. místo a nebýt mizerného začátku, kde se ukázala nezkoušenost s vyšší soutěží, hrálo by se o top 3. Velká škoda, že fotbalový podzim nebyl dohrán, protože v závěrečné formě jsme si brousili drápy i na městské derby s pyšelskými plejery. Doufejme, že fotbal se v březnu rozběhne podle plánu a odehrání zbylých zápasů nebude nic bránit.

Fotbal děti: Snažíme se dle vládního nařízení trénovat, jak můžeme. Ideální situace to není, ale určitě se všichni těšíme na další zápasy, které snad nebudou kvůli covidu zrušeny. Všem rodičům připomínáme stálý nábor dětí, který se koná každé úterý a čtvrtek od 18 do 19 hodin na zaječickém hřišti. Případné informace získáte taky v zaječické hospodě Oksford.

Základ vybourán. Zimní pauzu využíváme i k rekonstrukci šaten domácích. První, demoliční fázi zvládl Jaroslav Fanda jednou ranou! Foto: archiv Sokola Zaječice

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

Florbal: Podzimní část sezony kvůli koronaviru bohužel de facto ani nezačala. Držme si palce, ať se situace v lepším obrátí.

Běh na lyžích: Čekání na sněh...

Ve čtvrtek 10. prosince proběhlo v zaječickém centru vzdělanosti v Oksfordu další tradiční mazání běžek. Při této příležitosti si každý ze členů lyžařského oddílu měl možnost připravit běžky na blížící se sezonu. A to pod dohledem jednoho z nejlepších zaječických závodníků Zdendy Jirouše, což ocenily zejména členky našeho oddílu (viz foto). Během přípravy lyží také předseda Vláda zkušeným okem ohodnotil kvalitu doneseného materiálu, a v některých případech dokonce nařídil přeměření mazací komory. Pro tento účel výborně posloužil vedle stojící kulečnickový stůl, který unesl dokonce i předsedu Sokola Davida.

Součástí setkání byla také kontrola tréninkových plánů a fyzické připravenosti členů oddílu. Sezona je za dveřmi a čeká nás několik velmi obtížných závodů, takže některým členům byly doporučeny další posilovací cviky a Martině byla zakázána další návštěva ZOO. K večeru se rozběhla vášnivá diskuse ohledně závodní strategie. Diskutoválo se, zda je vhodnější nasadit vysoké tempo již od začátku závodu, anebo

Kdo dneska maže, zítra jede. Oddíl běžců na lyžích je v plné přípravě fyzické i materiální. Na sjezd jsme připraveni, čekáme na sněh. Na snímku Zdenda zaučuje Janu do tajů kvalitní mázy. Foto: archiv Sokola Zaječice

zda kontrolovat čelo závodu ze zadních pozic a síly pošetrřit na finiš.

Diskuse by jistě pokračovala až do pozdních večerních hodin a jistě bychom časem atakovali i stupně vítězů. K tomuto ale bohužel nedošlo, neboť posluchárna byla ve 20:00 uzavřena, prý kvůli nějaké pandemii, nebo co... Jak nicméně konstatoval předseda na závěr setkání: „Oddíl je připraven na

sezonu, ale prostor ke zlepšení ještě vidím. Ihned jak napadne sněh, tak vyrazíme trénovat na Chytárnu. A pokud by sněh nenapadl, tak jako vloni, tak se sejdem alespoň u dalšího mazání běžek.“ Skol!

Informace o dění v Sokolu Zaječice naleznete na www.sokolzajecice.cz nebo na facebooku (@sokolzajecice).

INZERCE

Zahradnictví Senohraby

Jana Vrbová ~ Klánovka 325 ~ Senohraby

Řezané květiny
Květinové vazby ke každé příležitosti
Hrnkové sezonní rostliny
Balkonové, trvalky, pokojovky
Drobné keře a stromky

tel.: 776 103 205
e-mail: zahradnictvi325@seznam.cz
www.zahradnictvisenohraby.cz

Otevírací doba:
úterý–pátek 14–18 hod. ~ sobota 9–13 hod.
Ostatní časy po domluvě na telefonu.

Kdo nenoří s námi, noří opodál

„Ty se otužuješ? A nejsi divnej?“ Zatímco takhle vypadala běžná konverzace ještě vloni, letos už by zněla spíš takhle: „Ty se neotužuješ? A nejsi divnej?“ Celosvětové šílenství, které najdete na sociálních sítích pod hashtagy jako #hardening, #otuzovani, #wimhoffmetod a podobně naplno ovládlo i samotný střed Evropy.

A diví se tomu někdo? V době, která si žádá v zdravém těle zdravého ducha víc než kdy předtím (protože koronavirus), se divit nelze už ničemu. Ani tomu, že Zaječický otužilecký kosočtverec s poklesem teploty vody

v Sázavě pod 10 stupňů Celsia zahájil již 4. sezonu (!) pravidelného noření těl v sázavských vodách na základně NOKů na Čerčanských koupadlech.

Případným zájemcům o nejmodernější a nejtradičnější způsob posilování imunity a dobré nálady jsou schůdky

v Čerčanech otevřené, pravidelné ponory probíhají každou neděli od 15:30 hodin. Vítán je kdokoliv bez omezení věku i pohlaví. Jak byl pravil Velký Nok: Kdo nenoří, není NOK!

Za zaječický NOK David Kasl, Zaječice

Velké předávání. Je to tak, obraz „Otužilci“ od Marie Kolářové z Pyšel, který zaječický NOK spolu se ZZ Corps Bandidos locales a pyšelskými otužilci zakoupil během letní akce „Skok pro pomoc“, změnil na Štědrý den místo vystavení. Zatímco dosud je možné se jím pokochat v zaječické hospodě Oksford, 24. prosince se během tradiční kupačky na Prádle slavnostně přesune na rok do Pyšel. Kdo chce být u toho, nechť sleduje facebookové stránky Otužilců Pyšely a zaječického NOKu. Foto: archiv NOKu

AKCE PLÁNOVANÉ NA ROK 2021

27. 2. 2021 Maškarní ples sportovců, Oksford, Zaječice

6. 3. 2021 Zaječický masopust, Zaječice

15. 5. 2021 Zaječický bůr, Zaječice

11. 6. 2021 koncert Brutus, fotbalové hřiště Zaječice

21. 8. 2021 Revival fest: Špejbl's Helprs (ACDC), Deep Purple a Led Zeppelin, fotbalové hřiště Zaječice

Chataření na Borové Lhotě

Patříme k Posázaví, kde také vznikl nový druh rekreační aktivity. Volná příroda, zdravé prostředí, lesnatá zákoutí, houby, jahody, pozorování zvěře a pěkné koupání v nedaleké řece. Lidé z velkých měst měli potřebu stále více do přírody – na venkov. Ti bohatší si stavěli vily a ti méně majetní zase sruby či dřevěné chaty. Další skupina jezdila pod stan či „širák“. Táboření – chataření začalo v Čechách už ve 20. letech minulého století nejvíce u Vltavy a Berounky. U nás na Borové Lhotě vznikaly chaty až koncem 30. let minulého století a velký rozvoj začal až po druhé světové válce. Stavělo se směrem k Čerčanům a na kopci k Pyšelům hlavně pro pěkný rozhled do okolí, jak na Sázavu, tak i na zámek Konopiště. Dnes je zde více než 100 chat a několik rekreačních chalup. Většina z nich je pěkně udržovaná i jejich zahrádky a celé okolí v Žebrově, v Loučkách, Na Horačce a i v samé blízkosti vesnice. Tak jako vše, mají i chaty a jejich budovatelé či už další majitelé svou historii. Vůbec nejstarší chaty jsou rodin Rádlů a Kulhánků z let 1939 až 1943, které si zachovaly původní ráz a jejich potomci je dále udržují. Hezká chata také jedna z nejstarších vznikala

Foto: Eva Pospíchalová

přivezením z Prahy vyřazené dřevěné trafiky, kterou později až bylo více peněz, přestavovali a zvětšovali. Hodně při stavbě pomáhaly děti, jak nám vyprávěla paní Zdena Dusilová a je jen škoda, že se nedochovaly z těch let fotografie. Mezi prvními osadníky patřili Bartíkovi, Brabcovi a Rádlovi a dodnes ještě místní vzpomínají, jak od nich měli dobrý med či sadbu na dobrou zeleninu. Na odpotčinu nebo zotavenou jezdili a místním obyvatelům často pomáhali MUDr. Kulhánek, MUDr. Aul a MUDr. Peterka. U Krausů na chatě se často scházeli herci, spisovatelé či dramaturgové z Ná-

rodního divadla a zkoušely se i nové hry. Vzpomínáme na Jana Třísku, Marii Tomášovou a Josefa Topola. Ze své chaty měl hezký výhled na Borovou Lhotu básník Ivan Skála a také jí věnoval báseň „Co si беру na cestu“. V současné době se někteří potomci chatařů, nebo i další majitelé zúčastňují akcí, které na Borové Lhotě pořádáme a s místními se sžili a jsou to „naši Pražáci“. Tak se občas při setkáních vzpomíná na dávné časy, na veselé příhody a na zážitky chataření i na to jak se dnes vše změnilo.

Bohumila Nádvorníková

ŠKOLA A ŠKOLKA

První krůčky ve školce....

Naše nejmladší děti mají za sebou první tři měsíce ve školce. Jaké byly? Většinou plné úsměvů, ale ukáplu i pár slziček. Děti mají už nové zážitky a leccos se naučily. Bezpečně poznají svoji značku, umí si najít své místo a znají jména kamarádů. Zvládnou uklidit hračky na svá místa a sednout si do společného kroužku. Zpívají, kreslí, cvičí, trénují oblékání a jde jim to skvěle!

Stále pěkné počasí využívají ke hře v blízkém lese, kde si to společně opravdu užívají. Jen tak dál.

Kostičky – co děláme celý den?

Když se zeptáte dětí, co jste dělali ve školce? Určitě vám odpoví, že si hrály. Mají pravdu. My však čekáme poněkud obšírnější odpověď. Tak jsme se učili o tom, co děláme celý den, vyprávět. Však povídat si s dětmi je velká zábava. A co opravdu celý den dělají? Je toho vskutku hodně. Podívejte se na pár obrázků a nechte si od svých dětí vyprávět.

Mikuláš ve školce

Úterý 2. prosince byl den neobvyklý. Velké těšení se mísilo se špetkou obav z černobílé návštěvy. Konečně přišel Mikuláš. Čert jenom nakukoval a čekal, zda ho pozveme dál. Byl pozván, přišel o trochu blíže, aby slyšel, jak děti pěkně zpívají a přednášejí. Nakonec spolu s Mikulášem rozdával dětem nádivku.

*Přejeme všem, aby se Vánoce vydařily podle vašich představ
a abyste zdárně vyšlápli do nového roku.*

V něm se s vámi těšíme na shledanou.

Za všechny z Mateřské školy v Pyšelicích Ilona Kryžánková.

Mikulášské překvapení

Přijde, nepřijde...? Letos si žáci prvního stupně ZŠ Pyšely nebyli úplně jistí, zda je ve škole navštíví Sv. Mikuláš. Ale protože zázraky se opravdu dějí, Mikuláš přišel a přivedl s sebou samozřejmě i anděla s čertem. Mikuláš měl na hlavě tak obří biskupskou mitru, že se téměř nevešel do třídních dveří, což dětem vykouzlilo úsměv na tváři, ovšem jen do té doby, než se vzápětí objevil vyslanec pekla. Čert to byl tedy opravdu strašlivý, za pasem řetěz, na něm uvázaný pytel pro případné hříšníky a v ruce pekelnické koště. No, co vám budu povídat, šla z něj opravdu hrůza a jako správné čertisko zaváněl sirou. Ještě že nechyběl andílek s nadílkou. Kdo ví, jestli to byla milá slova Mikuláše,

úsměv anděla, nebo především vidina dobrot, která děti nakonec přesvědčila, že nemá cenu se před čertem schovávat pod lavice a bude lepší zarecitovat nějakou hezkou básničku. Pěkně přednesená básnička vždy zafunguje, děti se nakonec dočkaly své nadílky a byly spokojené. Vlastně i čert málem dojetím slzel, takže s radostí mohl

konstatovat, že máme na prvním stupni stále stejný počet žáků a žádné dítě neskončilo v pekle! Na závěr snad už jen jeden krátký vzkaz pro Lucifera od našich školních paní uklízeček: "Pošlete prosím příští rok čerta, který méně pelichá, děkujeme."

*Kristina Valterová
třídní učitelka 3.B*

Rozhovor s ředitelkou ZŠ Pyšely Milenou Práškovou

*Takto si asi nikdo nástup do nového pracoviště nepředstavuje. Místo poklidného přebírání agendy a seznámení se s kolektivem a novým prostředím nejistota z toho, co přinesou další dny, která opatření platit budou a která teprve začnou. Necelé dva měsíce po začátku nového školního roku přistoupila vláda k nouzovému stavu a nařídila opětovné uzavření škol, což představovalo mimořádnou záležitost pro rodiče i pro pracovníky ve školství. Jak vést školu i v této výjimečně obtížné situaci? Nová ředitelka ZŠ v Pyšelích, **Mgr. Milena Prášková** byla tak laskava a Pyšelským listům poskytla rozhovor.*

Jaké jsou Vaše první dojmy z prvního pololetí na pyšelské škole?

Mám za sebou společně se svými zaměstnanci i žáky 1. čtvrtletí tohoto školního roku. Do pololetí zbývají téměř dva měsíce, proto je ještě předčasně toto období hodnotit. Vždy, když je něco nové, máme zpočátku obavy, otázky, jaké to vlastně bude? Nejinak tomu bylo z mé strany a jistě i ze strany zaměstnanců. Vizi, jak bude celý rok vypadat, včetně naplánování akcí pro žáky, jsme stihli probrat na srpnové pedagogické radě. Vize – plán – realita – to jsou tři komponenty, které se mění z minuty na minutu. Kvůli uzavření škol jsme tedy měli málo času vzájemně se lépe poznat. Do nového roku jsme vstupovali s povinností zajistit výuku distanční, prezenční i kombinovanou, doplnit školní řád, stanovit jasná pravidla pro práci z domova, zajistit AV techniku pro učitele i žáky. Přestože jsme měli již zkušenosti z jara, stálo nás mnoho času nastavit systém tak, aby nejen fungoval na papíře, ale i v praxi. Přestože jsme se téměř neznali, vzájemná pomoc a spolupráce kolegů fungovala, což je milé překvapení, které vždy potěší a motivuje k další činnosti. Bylo třeba vše společně zvládnout, mít zpětnou vazbu, nové nápady i materiály pro vzdělávání. Pedagog není jen učitel, ale má také svoji rodinu a ustát vše v klidu, s nadhledem, s lidskostí, ale i profesionalitou bylo velmi náročné. Mohu říci, že jsme se navzájem podporovali, naučili jsme

se dalším způsobům jednání, protože ne vždy se zrovna uplatní to, co nás v první chvíli pod tlakem napadne, nebo se předává ve formě zázračných rad.

Celkově ale mohu říci, že na škole se mi líbí. Zároveň věřím, že najdeme společnou řeč, která přinese svá pozitiva nejen pro zaměstnance, ale hlavně pro žáky. Bez vzájemné interakce učitel – žák – rodina – zřizovatel bychom nedokázali nic. Velmi si proto vážím podpory obce, odborníků, kteří nám pomáhají, stejně jako členů školské rady.

Abychom se do školy těšili, musíme si uvědomit nejen vzájemný respekt, slušnost, ochotu si naslouchat a pomáhat, ale především hledat vždy vzájemnou komunikaci, bez které to nejde. Věřím, že společnými silami budeme budovat a rozvíjet nejen image školy, ale i celé obce.

Co je hlavní náplní práce ředitelky školy?

Jedním slovem nebo větou se toto definovat opravdu nedá. Ředitel je nejen pedagogem, ale je i ekonomem, právníkem, projektantem, statistikem, hospodářem, projektovým lídrem, mluvčím, hodnotitelem... Nicméně je to právě on, kdo nese obrovskou zodpovědnost nejen za školu, její fungování, ale i za vědomosti a dovednosti, které si žáci odnáší domů z výuky, za klid a přátelské klima ať již ve škole, na veřejnosti nebo i v osobním životě, na který mu zbývá pramálo času.

Ředitel inovuje informační systémy školy, otevírá školu veřejnosti, komunikuje, jedná. Důležité jsou organizační schopnosti, smysl pro zodpovědnost, vzájemná spolupráce. Na této škole jsou proto nově zavedené pracovní porady, funguje žákovský parlament, schůzky předmětových komisí, společné plánování výuky, jsou nově jasně nastavená pravidla pro delegování odpovědnosti za jednotlivé aktivity na pracovníky školy a další kroky. Proto je velmi důležité mít při své práci na paměti poslání školy a naplňovat tak čtyři základních pilíře: *zdravé prostředí* (organizační, materiální, sociální), *zdravé učení* (smysluplnost, přiměřenost, spoluúčast, motivující hodnocení), *otevřené partnerství* (posílení vztahů zřizovatel - škola - žák - učitel - rodič - školská rada - klub rodičů a přátel školy), *prezentace školy* (propagace na veřejnosti, webové stránky školy, posílit informovanost veřejnosti, charitativní akce, vydávání časopisu). Jinými slovy: „Sám nejsi nic!“

V čem má Základní škola v Pyšelích podle Vašeho názoru asi největší rezervy a kde vidíte prostor pro zlepšení?

Abych mohla na tuto otázku plnohodnotně odpovědět, měla bych mít veškeré oblasti zmapované. Jak už jsem uvedla, nebyl dostatečný prostor a čas. Přesto jsem stihla zadat a vyhodnotit dotazník na klima školy pedagogickým pracovníkům. Z něho vyplývá, že nás čeká hodně práce v oblasti komunikace. Zde se otevírá prostor pro nové společné aktivity, poznání se navzájem. Na škole jsou někteří, kteří pracují sami za sebe, splní si řádně své pracovní povinnosti, ale dál čekají, co jim kdo připraví, nabídne, jak se bude v dané věci pracovat...neboli vše na zlatém tácku. Na druhé straně jsou zaměstnanci, co nečekají na pokyn,

ale sami přijdou, nabídnou řešení, pomoc, nebojí se vyslovit názor, stát si za ním. Dvě skupiny, dva přístupy. Takže úkol dlouhodobý, ale myslím si, že zvládnutelný.

Druhou oblastí je stabilizace pedagogického sboru, kvalifikovanost. Zde mohu říci, že vystudovaný pedagog ještě nemusí umět učit. Tím nemluvím o učitelích na naší škole, ale obecně. Při mé dlouhodobé praxi jsem se setkala s mnoha takovými příklady. Zde na škole se potvrzuje pravidlo, že předat zkušenosti a dovednosti zvládají ti učitelé, kteří si své vzdělání doplňují a sami se učí novým věcem. Na vedení školy pak je vytvářet učitelům takové podmínky, aby se mohli vzdělávat všichni, kdo se vzdělávat chtějí. Proto nyní nabízíme učitelům i webináře ke zvyšování jejich profesní úrovně a kvalifikace.

Základní škola v Pyšelicích je nová, moderní. Abychom mohli v klidu pracovat, potřebujeme budovat důvěru všech komponentů, které vzdělávání ovlivňují. Ať je to škola, rodina, zřizovatel nebo veřejnost. Snad se nám to společně podaří.

Jak se Vy osobně díváte na nové přístupy a metody ve výuce, ať už se jedná o Hejného metodu, Montessori...?

Vzdělávání je celoživotní proces, ve kterém si při současných trendech a množství nových metod a forem práce nemůžeme dovolit připravovat naše děti ve včerejších podmínkách s předvčerejšími metodami, které se prolínají do všech oblastí školy jako takové, do vzdělávání žáků i dospělých. To je jasná rovnice. Na jedné straně učitel, na straně druhé žák. Musíme mít ale na paměti, že ne všem vyhovuje to samé.

Myšlenky paní Marie Montessori se do našich škol dostávají sporadicky, i když školy tohoto typu vznikly již v 90. letech. Stále je to pro nás nové, pro někoho neznámé. Obecně platí,

že se neznámých věcí člověk obává. Kladu si tedy otázku, zda jsou obavy oprávněné? V tomto systému vzdělávání jsou jistě dobré i méně dobré postupy. K těm dobrým dle mého názoru určitě patří způsob vzdělávání, který respektuje osobní potřeby každého jedince, rozvoj disciplíny a řádu s cílem, aby se dítě vzdělávalo samostatně a přirozeně. Děti se učí pracovat s týdenními plány a orientovat se v prioritách činností. Důležité je i to, že se učí samy si zkontrolovat podle předvyplněných „kontrol“ svoji práci. Tato metoda je dle mého názoru velmi účinná. Proces kontroly a sebehodnocení zavádíme i do naší školy, měl by se objevovat v každé vyučovací hodině. Je to zpětná vazba pro učitele i žáky.

Jednou z priorit vzdělávání Montessori školy je výuka ve skupinách. A právě zde vidím určité rezervy. Všichni se učí v jeden čas to, co jim předkládá plán ŠVP, podle ročníků a předmětů. Tady se ptám, kam zmizel individuální přístup k žákům, respektování potřeb každého jedince, umožnění práce vlastním tempem? Jak mohou pracovat žáci s poruchami učení, kteří potřebují pomoc? Jinak řečeno – každé pro má i své proti. Je na každém rodiči, jakou školu pro své děti vyberou.

Na pyšelské škole používáme nyní v jedné třídě 3. ročníku metodu Hejného. Cílem je jiným způsobem odbourat strach z matematiky. Dítě si vytváří schémata, ví tudíž, co se naučilo. Rovněž si s čísly spojuje určité životní situace. Poznává různá prostředí, kde se vzájemně prolínají témata, učí se samostatně uvažovat, odvozovat. Díky vlastním zkušenostem si danou látku zapamatuje a porozumí jí daleko lépe, než v případě, že by se pojmy učilo nazpaměť. Pokud si žák tuto metodu osvojí a pokud mu vyhovuje, může využít své zkušenosti i v jiných předmětech. I proto tuto metodu děti učíme.

Jakým směrem by se měla Základní škola v Pyšelicích ubírat? Kde byste ráda viděla školu za 5 až 10 let?

Vizi školy jsem představila při konkurzním řízení. Jsou zde rozpracovány všechny oblasti, které mapují potřeby školy. Nástin této koncepce je praktickým průvodcem toho, čeho by škola mohla v budoucnu dosáhnout. Mým cílem je nejen udržet dosavadní postavení školy, ale i snaha jít kupředu jak v oblasti poskytování základního vzdělávání jako takového, tak i vizi být institucí, kterou rodiče a žáci vyhledávají pro její kvalitu výuky a zároveň pro přátelský, tvůrčí a lidský přístup k nim.

Plnohodnotné fungování organizace je i otázkou praxe a zejména společné vize se zřizovatelem. Je to záležitost profesionálního postoje k vedení školy a jeho zaměstnancům. Představa o budoucím rozvoji moderní školy je jedním z důležitých úkolů vedení školy a ředitele. Je to cíl, ke kterému je následně schopen najít adekvátní metody.

Ráda bych proto předloženou koncepci naplnila. Uvědomuji si, že ředitel by měl být nejen manažerem své školy, ale především člověkem, který vede kolegy k vyšší kvalitě vzdělávání, tedy k žákům.

Závěrem mi dovoluji poděkovat všem, kteří nám pomáhají. Této pomoci si vážím a věřím, že i nadále bude pokračovat. Je to přání, které si my učitelé dáváme třeba i pod vánoční stromeček. A tak přeji všem, ať se jim jejich přání splní, pevné zdraví, štěstí a úsměv, který vždy potěší.

Redakce Pyšelských listů děkuje paní ředitelce za rozhovor a přeje jí i celému personálu základní školy mnoho sil, pevnou vůli a hodně štěstí do následujících let. Děkuje za vaši práci, kterou i v tak obtížné době děláte.

-red-

Ohlédnutí za podzimní částí sezony 2020/21

Vážení spoluobčané, sportovní fanoušci, rádi bychom Vás seznámili s podzimní částí fotbalové sezony 2020/21, do které jsme letos vstoupili o něco dříve. Vzhledem k faktu, že od jara všichni bojujeme s Covid-19, díky kterému se nepodařilo dohrát ani jarní sezonu 2019/20, jsme se o to více zaměřili na tréninky, a to ve všech věkových kategoriích. Samozřejmě dle daných instrukcí a doporučení.

Jako obvykle začneme týmem dospělých. Letní přípravu jsme začali opět pod vedením Jiřího Maršouna tzv. Covid-turnajem, kterého jsme se zúčastnili společně s dalšími pěti týmy z okrese Praha-východ. Tento turnaj jsme odehráli v rámci přípravy na sezonu 2020/21. Hrál se jedenkrát týdně, s každým soupeřem doma i venku, stejně jako v běžné soutěži.

Do nové sezony jsme vstoupili koncem srpna porážkou na domácí půdě s Vrchotovými Janovicemi. Tento zápas byl pro nás specifický, neboť jsme ho věnovali našemu kamarádovi Lukášovi Podroužkovi, kterého tímto zdravíme a přejeme mnoho sil. Škoda jen, že se nám právě v tomto zápase nepodařilo zvítězit. Následující utkání jsme již zvládli vcelku dobře a v tabulce se pohybovali střídavě na první a druhé příčce. V současné době máme, opět kvůli Covid-u, stále nedokončenou podzimní část a dohrávat bychom ji měli během jarní části, s tím, že tentokrát se začne již v únoru. Samozřejmě, pokud nám to situace dovolí. Prozatím tedy máme odehraných 8 utkání a přezimujeme na druhé příčce.

Mládežnické týmy

Stejný počet zápasů mají odehrány i naše mládežnické týmy, které opět

máme sdružené se Sokolem Nespeky ve všech věkových kategoriích a nově také s týmem Zaječic v kategorii starší přípravky. Dorost je prozatím na pátém místě a starší žáci na třetím.

A naši nejmladší borci

Podzimní část sezony 2020/2021 přípravecké kategorie nedohráli, a to zнову z důvodu nařízení vlády a uzavření všech soutěží. Nicméně, klub připravil dostatečné podmínky, abychom mohli pokračovat v tréninkovém procesu, a to ve skupinách šesti lidí. Po následném opatření vlády, kde již nebylo možné trénovat ani v malých skupinách, jsme se s dětmi setkávali alespoň on-line (po vzoru školské on-line výuky). Určitě tato forma tréninku v tomhle věku nemá moc velkou efektivitu, byli jsme však rádi, že jsme si mohli s kluky alespoň přes webkamery popovídat a ukázat jim některé videa, které jsme

pořídili z již odehraných utkání. Klukům jsme také rozeslali úkoly, a to ve formě dovednostních cvičení, které měli doma trénovat a následně zasílat videa jak se jim podařilo úkoly plnit. Daná situace ve všech oblastech neprospívá rozvoji naší mládeže, ale kdo chce, vždy si najde cestu jakým způsobem se něco nového naučit/dozvědět.

Předtím, než došlo k lockdownu některých aktivit v rámci nařízení vlády, měli jsme možnost si vyzkoušet také spolupráci s klubem ze Zaječic, se kterým jsme přihlásili společnou soutěž pro kategorii starší přípravky. I když ani tahle soutěž se nedohrála, měli jsme možnost si v ní vyzkoušet

některé naše hráče. Zkušenost se systémem hry 5+1 byla pro nás nová, každopádně nároky a očekávání co se týče individuálních výkonů byli stejné – prosazovat se v činnostech jeden na jednoho a být dominantní na míči. Někdy se nám to dařilo více, někdy o něco méně. Každopádně bychom rádi kluky pochválili za ochotu a odvahu se konfrontovat v této soutěži. Momentálně jsme v tréninkovém procesu, kde v zimním období využíváme plochy venkovního areálu ZŠ Pyšely a také malou umělou plochu ve fotbalovém areálu v Nespekách.

S ohledem na blížící se konec roku bychom rádi poděkovali všem, kteří se po celý rok starali o chod SK Pyšely, a v době Covid-u, kdy vláda omezovala aktivity ve skupinách, připravovali adekvátní podmínky pro tréninkový proces. Zároveň děkujeme městu Pyšely, vedení ZŠ a našim sponzorům za

jejich podporu. Poděkování patří také všem trenérům z Nespek a Zaječic za jejich aktivity a spolupráci na meziklubové úrovni při zajištění tréninkových podmínek a vedení dětí v utkáních, ve kterých máme přihlášené společné

soutěže. V neposlední řadě děkujeme všem rodičům a dětem za trpělivost a důvěru, kterou do nás vložili.

Děkujeme Vám všem za spolupráci a do nového roku 2021 Vám přejeme

mnoho zdraví, lásky, štěstí, úspěchů a také sladký a veselý život nejen s námi. Sportu zdar a fotbalu zvlášť!

*Milan Kulhavý a Ondřej Jusko,
SK Pyšely*

Křesťanský sbor Pyšely

Tichý Bůh

Vážení sousedé, dovoluji, abych Vás za Křesťanský sbor Pyšely oslovil v tomto vánočním čase krátkou úvahou. Už sám nadpis napovídá, že tématem úvahy je "ticho" reprezentované právě v době vánočního setkání se samotným Bohem.

Vánoce, ač si to možná v dnešních časech nepřipouštíme, jsou předně připomenutím chvíle, kdy na zem přišel Bůh v podobě malého dítěte Ježíše Krista. Tato chvíle se odehrála dle tradice v městě Betlémě a celá událost byla paradoxně symbolem hlasitých davů přicházejících do Jeruzaléma, tehdejší metropole naplněné hlukem poutníků, trhů a trhovců snažících se prodat své

né, že dnešní Vánoce, které již opustili svou původní podstatu, se pro nás stali spíše oslavou obdarovávání a hodování a jsou naplněny podobnými kulisami. Přeplněná obchodní centra, neustálá masáž tradičních či novodobých vánočních melodií linoucích se z každého rohu a nespočet barevných a hluchých reklam na každém kroku nás ponoukají nakupovat stále více dárků a zkoušet stále zajímavější kulinářské speciality.

V tom hluku a záplavě světél zdobících kde jaký strom či dům zapomínáme, že podstatou Vánoc je čas ztišení, čas balancování, čas, kdy v tichu svého domova mohu očekávat na setkání s Bohem. Dny se totiž krátí

opustíme kulisy našeho každodenního předvánočního života a vyjdeme ven, tak zjistíme že kolem nás je vše zcela jinak. Příroda je naplněna absolutním tichem, tichem očekávání než přejde čas zimní, čas tmy a ticha do plnosti jarních a letních chvil.

Tuto inspiraci bych Vám letos rád předal. Protože ten, který přišel v době vánoční na svět v podobě dítěte o sobě tvrdí toto:

„Pojďte ke mně všichni, kteří těžce pracujete a jste přetíženi, a já vám dám odpočinek. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný v srdci; a naleznete odpočnutí svým duším. Vždyť mé jho je příjemné a mé břemeno je lehké.“

Oslava Vánoc je pro křesťana oslava narození nevinného dítěte, které se rodí paradoxně mimo veškerý hluk a dění tehdejšího světa. Rodí se v tichu a pokoji na seně v jesličkách, dnes bychom řekli ve chlívků, mezi tichými a pokojnými zvířaty. A z tohoto nevinného dítěte se stane nevinný a přesto odsouzený Spasitel všech lidí. Jeho smrt, naplněná tichým mlčením, jen podtrhuje podstatu, kterou nám představil, když o sobě prohlásil, že je "tichý a pokorný v srdci".

Přeji Vám, abyste nejen v době Vánoc mohli zažít setkání s tichým a pokorným Bohem, kterého nenajdeme v žádném hluku všedních dní, ale v tichosti vlastního uvažování o svém vlastním životě ve ztišení, které nám čas vánoční nabízí.

Požehnané a tiché vánoce přeje za Křesťanský sbor Pyšely Lukáš Křižko

Křesťanský sbor v Pyšelích

Vás zve na pravidelné nedělní bohoslužby

Vždy v neděli od 10 hodin
v rodinném centru Zajíček
Pod hřištěm 92, Zaječice

Více informací na:
www.kspysely.cz

Křesťanský sbor
Pyšely

Pravda, láska, víra a naděje ...

zboží a nespočtem obřadů, které byly součástí tehdejšího života. Jak příznač-

a jsou naplněny více tmou než světlem a víc tichem než hlukem. Pakliže totiž

Pozapomenutý rod

Návštěvníkům pyšelského hřbitova možná neuniklo, že na vnější zdi Loretánské kaple se nacházejí dvě pamětní desky. První připomíná Josefa svobodného pána Hennigera z Eberku, který žil v letech 1833 a 1915. Deska nese dvojjazyčný text, nahoře česky, dole německy. Druhá připomíná Františka barona Hennigera, který žil v letech 1847 až 1927. Text na této desce je latinský.

Nejednalo se o bratry, ale o bratrance, pocházející z velmi starého německého rodu. Jejich předkové pocházeli z Durynska, ale už ve 14. století se uvádějí v Chebu. V roce 1395 byl Matyáš Honigar členem tamější městské rady. Jiná podoba příjmení nás nemusí mýlit. Příjmení ještě dlouho dobu nebyla ustálená, takže u tohoto rodu se setkáme s tvary Heniger, Henniger, Henninger a v českém prostředí Henygar nebo Henygár. Rod vlastnil po nějaký čas hrad Seeberg u Františkových Lázní. Hrad tam stojí dodnes, ale už pod jménem Ostroh. Na nádvoří pěkně oprave-

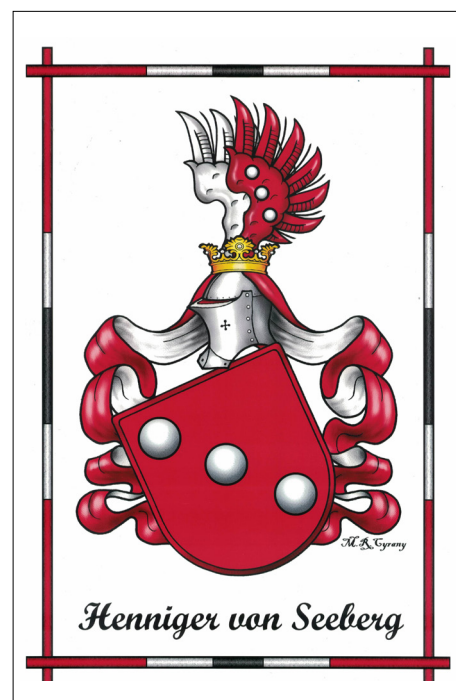
ného hradu nalezneme mezi erby jeho majitelů také erb Hennigerů, i když v pozměněné podobě než zde reprodukován erb. Česká větev Hennigerů byla v roce 1553 povýšena císařem Ferdinandem I. do rytířského stavu. Další povýšení přišlo v roce 1744, kdy Marie Terezie je povýšila do stavu českých svobodných pánů, baronů. Rod zpočátku sídlil hlavně v západních Čechách. Adam František se v roce 1678 uvádí jako hejtman kraje plzeňského. Mladší synové se většinou dávali na dráhu vojenskou nebo církevní. Tak Václav Vojtěch byl na počátku 18. století děkanem v Libochovicích, o sto let později je Prokop z téhož rodu proboštem v Jindřichově Hradci.

Tím už se časově blížíme k „naším“ pyšelským Hennigerům. Starší z nich, Josef, se narodil v Mladé Vožici jako syn poručíka Emanuela Adolfa Hennigera a Marie Anny Cyrany, která pocházela ze starého šlechtického rodu s italskými kořeny. Josefův otec měl hodnost poručíka, syn se však dal na úřednickou dráhu. Vypracoval se až na berního inspektora. Skončil v Nespekách, kde v roce 1915 zemřel. Jeho potomci žili a možná ještě žijí v Rakousku.

František Henniger, rodák ze Smotel na Příbramsku, byl synem Jana Nepomuka Michala Hennigera ze Seergu-Godartu a Ludoviky hraběnky Desfours. Byl hospodářským správcem v Mlázovicích a pak v Pyšelicích. V úvodu Památní knihy obce Pyšelské, která byla založena v roce 1908, je jako první z členů výboru místí samosprávy uváděn „František baron z Hennigerů, ředitel a zástupce panství.“ Zajímavý je, že v této knize není jeho úmrtí v roce

1927 vůbec zaznamenáno. František Henniger byl bezdětný, takže jím tato rodová větev vymřela.

Přiložená kresba ukazuje, jak vypadal erb tohoto rodu. Přesně odpovídá popisu v odborné literatuře i vyobrazení v Myslivečkově Erbovníku. Na hradě Ostroh však místo tří koulí se nacházejí tři lipové lístky. Pravděpodobně se jednalo o pozdější omyl.

Oba zmínění příslušníci rodu Hennigerů se zdejší minulostí jen mihli, životy našich předků nijak výrazně neovlivnili. Přesto se domnívám, že si tuto vzpomínku zaslouží.

Při zpracování tohoto článku jsem čerpal i z podkladů, které mi poslal pan M. R. Cyrany z Kosmonos. Děkuji mu také za zaslanou kresbu erbu.

PhDr. Jiří Chvojka

Pyšelské listy. Vydává Městský úřad v Pyšelicích pod registračním číslem OkÚ RR 39; vydávání listu povoleno rozhodnutím Okresního úřadu v Benešově pod č. j. RR 779/96, ze dne 13. 5. 1996. tel. 323 647 218, 725 851 866; E-mail: infocentrum@pysely.cz; urad@pysely.cz; <http://www.pysely.cz>. Redakční rada: Š. Bednářová, D. Kasl, M. Kocourková, J. Kostrhoun, P. Lazáková, B. Nádvorňáková, V. Pařízek, Z. Srnská, I. Vaculíková; odpovědný redaktor: Jiří Blažek.

Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Za původnost a obsahovou správnost ručí autor. Tisk městský úřad Pyšely.